

Uradni list

Evropske unije

L 44

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 51
20. februar 2008

Vsebina

I Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna

UREDBE

- ★ Uredba Sveta (ES) št. 143/2008 z dne 12. februarja 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 1798/2003 glede uvedbe upravnega sodelovanja in izmenjave informacij o pravilih o kraju opravljanja storitev, posebnih ureditvah in ureditvi vračila davka na dodano vrednost 1
- Uredba Komisije (ES) št. 144/2008 z dne 19. februarja 2008 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določanje vhodne cene nekaterega sadja in zelenjave 7
- ★ Uredba Komisije (ES) št. 145/2008 z dne 19. februarja 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 796/2004 o podrobnih pravilih za izvajanje navzkrižne skladnosti, modulacije in integriranega administrativnega in kontrolnega sistema, predvidenih z Uredbo Sveta (ES) št. 1782/2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete 9

DIREKTIVE

- ★ Direktiva Sveta 2008/8/ES z dne 12. februarja 2008 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede kraja opravljanja storitev 11
- ★ Direktiva Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici 23

II Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna

ODLOČBE/SKLEPI

Komisija

2008/138/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 19. decembra 2007 o državni pomoči v zvezi z nadomestili iz dekreta o gnoju (C 12/1999) (notificirano pod dokumentarno številko C(2007) 6777) .....** 29

2008/139/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 21. septembra 2007 o državni pomoči za spodbujanje naložb v racionalizacijo vinogradništva v strmih pobočjih zvezne dežele Porenje-Pfalz (notificirano pod dokumentarno številko C(2007) 4462).....** 31

2008/140/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 21. decembra 2007 o državni pomoči za spodbujanje naložb v sladarno (Maltacarrión, SA) v avtonomni regiji Castilla y León (C 48/2005) (notificirano pod dokumentarno številko C(2007) 6897).....** 32

2008/141/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 25. septembra 2007 o ukrepih C 47/2003 (prej NN 49/2003), ki jih je Španija izvedla v korist podjetja Izar (notificirano pod dokumentarno številko C(2007) 4298) ⁽¹⁾ .....** 33

2008/142/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 25. septembra 2007 o državni pomoči C 32/2006 (prej N 179/2006), ki jo Poljska izvaja za podjetje Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA (notificirano pod dokumentarno številko C(2007) 4310) ⁽¹⁾ .....** 36

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

UREDBE

UREDBA SVETA (ES) št. 143/2008

z dne 12. februarja 2008

o spremembi Uredbe (ES) št. 1798/2003 glede uvedbe upravnega sodelovanja in izmenjave informacij o pravilih o kraju opravljanja storitev, posebnih ureditvah in ureditvi vračila davka na dodano vrednost

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 93 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) S spremembami iz Direktive 2008/8/ES Sveta z dne 12. februarja 2008 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede kraja opravljanja storitev ⁽³⁾ je doseženo, da se storitve med podjetji načeloma opravljajo tam, kjer ima prejemnik sedež. Če imata ponudnik storitev in prejemnik storitev sedeža v različnih državah članicah, se bo pogosteje kot do sedaj uporabljal mehanizem obrnjene davčne obveznosti.

(2) Za zagotovitev pravilne uporabe davka na dodano vrednost (DDV) na storitve, ki so predmet mehanizma obrnjene davčne obveznosti, bi se morali podatki, ki jih

je zbrala država članica izvajalca, sporočiti državi članici, v kateri ima prejemnik sedež. Takšno sporočanje bi moralo biti predvideno v Uredbi Sveta (ES) št. 1798/2003 z dne 7. oktobra 2003 o upravnem sodelovanju na področju davka na dodano vrednost ⁽⁴⁾.

(3) Direktiva 2008/8/ES razširja tudi področje uporabe posebne ureditve za elektronske storitve, ki jih opravlja davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti.

(4) Direktiva Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenega v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici ⁽⁵⁾, poenostavlja postopek vračila DDV v državi članici, v kateri zadevni davčni zavezanec ni identificiran za namene DDV.

(5) Razširitev področja uporabe posebne ureditve in spremembe postopka vračila davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v državi članici vračila, bodo zahtevale večjo izmenjavo informacij med zadevnimi državami članicami. Potrebna izmenjava informacij zadevnim državam članicam ne bi smela povzročiti prevelikih upravnih bremen. Ta izmenjava informacij bi zato morala potekati po elektronski poti v okviru obstoječih sistemov za izmenjavo informacij.

(6) Zato bi bilo treba Uredbo (ES) št. 1798/2003 ustrezno spremeniti –

⁽¹⁾ Mnenje z dne 7. septembra 2005.

⁽²⁾ Mnenje z dne 12. maja 2005.

⁽³⁾ Glej stran 11 tega Uradnega lista.

⁽⁴⁾ UL L 264, 15.10.2003, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1791/2006 (OJ L 363, 20.12.2006, str. 1).

⁽⁵⁾ Glej stran 23 tega Uradnega lista.

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Od 1. januarja 2010 se Uredba (ES) št. 1798/2003 spremeni kot sledi:

1. v členu 1(1) se četrty pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Za obdobje, predvideno v členu 357 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (*), določa tudi pravila in postopke za elektronsko izmenjavo informacij o davku na dodano vrednost na elektronsko opravljene storitve v skladu s posebno ureditvijo na podlagi poglavja 6 naslova XII navedene direktive ter za kakršno koli naknadno izmenjavo informacij in – če gre za storitve v okviru posebne ureditve – za prenos denarja med pristojnimi organi držav članic.

(*) UL L 347, 11.12.2006, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2008/8/ES (UL L 44, 20.2.2008, str. 11).“;

2. v členu 2 se točke 8 do 11 nadomestijo z naslednjim:

„8. ‚dobava blaga znotraj Skupnosti‘ pomeni katero koli dobavo blaga, ki mora biti izkazana v rekapitulacijskem poročilu iz člena 262 Direktive 2006/112/ES;

9. ‚opravljanje storitev znotraj Skupnosti‘ pomeni katero koli opravljanje storitev, ki mora biti izkazano v rekapitulacijskem poročilu iz člena 262 Direktive 2006/112/ES;

10. ‚pridobitev blaga znotraj Skupnosti‘ pomeni pridobitev pravice do razpolaganja s premoženji kot lastnik na podlagi člena 20 Direktive 2006/112/ES;

11. ‚identifikacijska številka DDV‘ pomeni številko, določeno v členih 214, 215 in 216 Direktive 2006/112/ES;“;

3. prvi pododstavek člena 22(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. Vsaka država članica vzdržuje elektronsko zbirko podatkov, v kateri hrani in obdeluje informacije, ki jih zbira v skladu s poglavjem 6 naslova XI Direktive 2006/112/ES.“;

4. v prvem odstavku člena 23 se točka 2 nadomesti z:

„2. celotno vrednost vseh dobav blaga znotraj Skupnosti in celotno vrednost vseh storitev znotraj Skupnosti, ki jih za osebe, ki imajo identifikacijsko številko DDV, opravijo vsi dobavitelji, identificirani za DDV v državi članici, ki posreduje informacije.“;

5. v členu 24 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Na podlagi podatkov, shranjenih v skladu s členom 22, in izključno zaradi preprečevanja kršitve zakonodaje o DDV, pristojni organ države članice, kadar meni, da je to potrebno za kontrolo pridobitev blaga znotraj Skupnosti ali opravljenih storitev znotraj Skupnosti, obdavčljivih na njegovem ozemlju, pridobi neposredno in brez odlašanja ali ima z elektronskimi sredstvi neposreden dostop do katerih koli naslednjih informacij:

1. identifikacijske številke za DDV oseb, ki so opravile dobave blaga in storitve iz točke 2 prvega odstavka člena 23;

2. celotne vrednosti takih dobav blaga in storitev s strani vsake take osebe vsaki osebi, ki ima identifikacijsko številko za DDV iz točke 1 prvega odstavka člena 23.“;

6. člen 27(4) se nadomesti z naslednjim:

„4. Pristojni organi vsake države članice zagotovijo, da osebe, ki sodelujejo pri dobavi blaga ali opravljanju storitev znotraj Skupnosti, ter za obdobje, opredeljeno v členu 357 Direktive 2006/112/ES, tudi davčni zavezanci, ki nimajo sedeža, in ki opravljajo elektronsko opravljene storitve, še zlasti tiste iz Priloge II navedene direktive, lahko dobijo potrditev veljavnosti identifikacijske številke za DDV kate-rekoli določene osebe.

Za obdobje, opredeljeno v členu 357 Direktive 2006/112/ES, države članice zlasti zagotovijo tako potrditev z elektronskimi sredstvi v skladu s postopkom iz člena 44(2) te uredbe.“;

7. naslov poglavja VI se nadomesti z naslednjim:

**„DOLOČBE V ZVEZI S POSEBNO UREDITVIJO V
POGLAVJU 6 NASLOVA XII DIREKTIVE 2006/112/ES“;**

8. člen 28 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 28

Za posebno ureditev, opredeljeno v poglavju 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, se uporabljajo naslednje določbe. Opredelitve pojmov iz člena 358 navedene direktive se uporabljajo tudi za namene tega poglavja.“;

9. člen 29(1) se nadomesti z:

„1. Informacije, ki jih davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti, v skladu s členom 361 Direktive 2006/112/ES posreduje državi članici identifikacije ob začetku svojih dejavnosti, se predložijo v elektronski obliki. Tehnične podrobnosti, vključno s skupnim elektronskim sporočilom, se določijo v skladu s postopkom, opredeljenim v členu 44(2) te uredbe.“;

10. v členu 30 se prvi odstavek nadomesti z:

„Obračun s podatki, navedenimi v členu 365 Direktive 2006/112/ES, je treba predložiti v elektronski obliki. Tehnične podrobnosti, vključno s skupnim elektronskim sporočilom, se določijo v skladu s postopkom, opredeljenim v členu 44(2) te uredbe.“;

11. člen 31 se nadomesti z:

„Člen 31

Določbe člena 22 te uredbe se uporabljajo tudi za informacije, ki jih država članica identifikacije zbere v skladu s členi 360, 361, 364 in 365 Direktive 2006/112/ES.“;

12. člen 34 se nadomesti z:

„Člen 34

Členi 28 do 33 te uredbe se uporabljajo za obdobje, opredeljeno v členu 357 Direktive 2006/112/ES.“;

13. vstavi se poglavje VIa:

„POGLAVJE VIa

**DOLOČBE O IZMENJAVI IN HRANJENJU INFORMACIJ V
OKVIRU POSTOPKA IZ DIREKTIVE 2008/9/ES;**

Člen 34a

1. Če pristojni organ države članice, kjer ima vlagatelj sedež, prejme zahtevek za vračilo davka na dodano vrednost v skladu s členom 5 Direktive 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenega v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici (*) in če se člen 18 navedene direktive ne uporablja, ga v roku 15 koledarskih dni od prejema v elektronski obliki posreduje pristojnim organom vsake zadevne države članice vračila, s čimer potrdi, da je vlagatelj, kakor je opredeljen v točki 5 člena 2 Direktive 2008/9/ES, davčni zavezanec za namene davka na dodano vrednost in da je identifikacijska ali registracijska številka, ki jo je navedla ta oseba, veljavna za obdobje vračila.

2. Pristojni organi vsake države članice vračila v elektronski obliki sporočijo pristojnim organom drugih držav članic vse informacije, ki jih ti zahtevajo na podlagi člena 9(2) Direktive 2008/9/ES. Tehnične podrobnosti, vključno s skupnim elektronskim sporočilom, s katerim se te informacije posredujejo, se določijo v skladu s postopkom iz člena 44(2) te uredbe.

3. Pristojni organi vsake države članice vračila obvestijo z elektronskimi sredstvi pristojne organe drugih držav članic, če želijo uporabiti možnost iz člena 11 Direktive 2008/9/ES, da od vlagatelja zahtevajo, naj predloži opis svoje poslovne dejavnosti z usklajenimi oznakami.

Usklajene oznake iz prvega pododstavka se opredelijo v skladu s postopkom iz člena 44(2) te uredbe na podlagi klasifikacije NACE, določene v Uredbi Sveta (EGS) št. 3037/90.

(*) UL L 44., 20.2.2008, str. 23.“;

14. prvi odstavek člena 39 se nadomesti z:

„Za obdobje, opredeljeno v členu 357 Direktive 2006/112/ES, Komisija in države članice zagotovijo, da so obstoječi ali novi sistemi sporočanja in izmenjave informacij, ki so potrebni za izmenjave informacij iz členov 29 in 30 te uredbe, pripravljeni za izvajanje. Komisija bo odgovorna za razvoj skupnega komunikacijskega omrežja/skupnega sistemskega vmesnika (CCN/CSI), ki je potreben, da se omogoči izmenjava teh informacij med državami članicami. Države članice so odgovorne za nadaljnji razvoj svojih sistemov, če je to potrebno za izmenjavo teh informacij z uporabo CCN/CSI.“

Člen 2

Od 1. januarja 2015 se Uredba (ES) št. 1798/2003 spremeni kakor sledi:

1. v členu 1(1) se četrti pododstavek nadomesti z:

„Ta uredba določa tudi pravila in postopke za elektronsko izmenjavo informacij o davku na dodano vrednost na storitve v skladu s posebno ureditvijo na podlagi poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES ter za kakršno koli naknadno izmenjavo informacij in – če gre za storitve v okviru te posebne ureditve – za prenos denarja med pristojnimi organi držav članic.“;

2. v členu 2 se edini odstavek oštevilči z „1“ in doda se nov odstavek:

„2. Opredelitve pojmov iz členov 358, 358a in 369a Direktive 2006/112/ES se uporabljajo tudi za namene te uredbe.“;

3. odstavek 3 člena 5 se nadomesti z:

„3. Zahtevke iz odstavka 1 lahko vsebuje obrazložen zahtevke za posebno uradno preiskavo. Če država članica zavzame stališče, da uradna preiskava ni potrebna, takoj obvesti organ prosilca o razlogih za tako stališče.“

Ne glede na prvi pododstavek in brez poseganja v člen 40 te uredbe, lahko zaproseni organ izvedbo preiskave o zneskih, ki jih je davčni zavezanec prijavil v zvezi z opravljanjem telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev, ki so obdavčljive v državi članici, v kateri ima organ prosilec sedež, in za katere davčni zavezanec uporablja posebno ureditev iz oddelka 3 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, ali pa se odloči, da te posebne ureditve ne bo uporabljal, zavrne le, če so bile informacije o istemu davčnemu zavezancu, pridobljene v uradni preiskavi, izvedeni pred manj kot dvema letoma, že predložene organu prosilcu.

Kar pa zadeva zahtevke iz drugega pododstavka, ki jih predloži organ prosilec in ki jih oceni zaproseni organ v skladu z izjavo o najboljših praksah v zvezi z medsebojnim vplivom tega odstavka in člena 40(1), ki se sprejme v skladu s postopkom iz člena 44(2), država članica, ki odkloni izvedbo uradne preiskave na podlagi člena 40, organu prosilca predloži datume in vrednosti vseh zadevnih storitev, ki jih je davčni zavezanec opravil v zadnjih dveh letih v državi članici organa prosilca.“;

4. v členu 17 se doda naslednji odstavek:

„Za namene prvega odstavka vsaka država članica identifikacije sodeluje z vsako državo članico potrošnje, da bi lahko tako preverila, ali davčni zavezanci s sedežem na njenem ozemlju prijavijo in pravilno plačujejo DDV, ki ga je treba plačati za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve, za katere davčni zavezanec uporablja posebno ureditev iz oddelka 3 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, ali pa se odloči, da te posebne ureditve ne bo uporabljal. Država članica sedeža obvesti državo članico potrošnje o vseh ugotovljenih nedoslednostih.“;

5. v členu 18 se drugi odstavek nadomesti z:

„Vsaka država članica odloči, ali bo sodelovala pri izmenjavi posamezne vrste informacij in ali bo izmenjava potekala na avtomatičen ali strukturirano avtomatičen način. Vendar pa vsaka država članica sodeluje pri izmenjavi informacij, ki jih ima na voljo o telekomunikacijskih storitvah, storitvah oddajanja in elektronsko opravljenih storitvah, za katere davčni zavezanec uporablja posebno ureditev iz oddelka 3 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, ali pa se odloči, da te posebne ureditve ne bo uporabljal.“;

6. člen 27(4) se nadomesti z naslednjim:

„4. Pristojni organi vsake države članice zagotovijo, da osebe, ki sodelujejo pri dobavi blaga ali opravljanju storitev znotraj Skupnosti, ter davčni zavezanci, ki nimajo sedeža in ki opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve, še zlasti tiste iz Priloge II Direktive 2006/112/ES, lahko dobijo potrditev veljavnosti identifikacijske številke za DDV katere koli določene osebe.

Države članice zagotovijo tako potrditev z elektronskimi sredstvi v skladu s postopkom iz člena 44(2) te uredbe.“

7. naslov poglavja VI se nadomesti z naslednjim:

„DOLOČBE V ZVEZI S POSEBNIMA UREDITVAMA V POGLAVJU 6 NASLOVA XII DIREKTIVE 2006/112/ES“;

8. člen 28 se nadomesti z:

„Člen 28

Za posebni ureditvi, opredeljeni v poglavju 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, se uporabljajo naslednje določbe.“

9. člen 29 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 29

1. Informacije, ki jih davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti, v skladu s členom 361 Direktive 2006/112/ES posreduje državi članici identifikacije ob začetku svojih dejavnosti, se predložijo v elektronski obliki. Tehnične podrobnosti, vključno s skupnim elektronskim sporočilom, se določijo v skladu s postopkom, opredeljenim v členu 44(2) te uredbe.

2. Država članica identifikacije te informacije po elektronski poti posreduje pristojnim organom drugih držav članic v 10 dneh po izteku meseca, v katerem je prejela podatke od davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Skupnosti. Ustrezni podatki o identifikaciji davčnega zavezanca, za katerega se uporablja posebna ureditev po členu 369b Direktive 2006/112/ES, se posredujejo v 10 dneh po izteku meseca, v katerem je davčni zavezanec prijavil začetek

obdavčljivih dejavnosti v okviru navedene ureditve. Na enak način so pristojni organi drugih držav članic obveščeni o dodeljeni identifikacijski številki.

Tehnične podrobnosti, vključno s skupnim elektronskim sporočilom, s katerim so posredovane te informacije, se določijo v skladu s postopkom iz člena 44(2) te uredbe.

3. Država članica identifikacije po elektronski poti nemudoma obvesti pristojne organe drugih držav članic, če je davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti ali davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici potrošnje, izključen iz posebne ureditve.“

10. v členu 30 se prvi in drugi odstavek nadomestita z:

„Obračun s podatki, navedenimi v členih 365 in 369g Direktive 2006/112/ES, je treba predložiti v elektronski obliki. Tehnične podrobnosti, vključno s skupnim elektronskim sporočilom, se določijo v skladu s postopkom, opredeljenim v členu 44(2) te uredbe.

Država članica identifikacije pošlje te informacije z elektronskimi sredstvi pristojnemu organu države članice potrošnje najpozneje 10 dni po koncu meseca, v katerem je bil prejet obračun. Informacije iz drugega odstavka člena 369g Direktive 2006/112/ES se prav tako pošljejo pristojnemu organu zadevne države članice sedeža. Države članice, ki so zahtevale, da se obračun davka izdelava v nacionalni valuti, ki ni euro, pretvorijo zneske v eure po menjalnem tečaju, ki velja za zadnji dan poročevalnega obdobja. Menjava se izvede na podlagi menjalnih tečajev, ki jih Evropska centralna banka objavi za zadevni dan, ali, če na ta dan ni objave, za naslednji dan objave. Tehnične podrobnosti pošiljanja teh informacij se določijo v skladu s postopkom, opredeljenim v členu 44(2) te uredbe.“

11. člen 31 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 31

Določbe člena 22 te uredbe se uporabljajo tudi za informacije, ki jih država članica identifikacije zbere v skladu s členi 360, 361, 364, 365, 369c, 369f in 369g Direktive 2006/112/ES.“

12. v členu 32 se doda naslednji tretji odstavek:

„Kar zadeva plačila, ki se v skladu s posebno ureditvijo iz oddelka 3 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES prenesejo v državo članico potrošnje, država članica identifikacije zneskov iz prvega in drugega odstavka obdrži:

- (a) od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2016: 30 %;
- (b) od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2018: 15 %;
- (c) od 1. januarja 2019: 0 %,“

13. člen 34 se črta;

14. v členu 39 se prvi odstavek nadomesti z:

„Komisija in države članice zagotovijo, da so obstoječi ali novi sistemi sporočanja in izmenjave informacij, ki so

potrebni za izmenjave informacij iz členov 29 in 30, pripravljeni za izvajanje. Komisija bo odgovorna za razvoj skupnega komunikacijskega omrežja/skupnega systemskega vmesnika (CCN/CSI), ki je potreben, da se omogoči izmenjava teh informacij med državami članicami. Države članice so odgovorne za nadaljnji razvoj svojih sistemov, če je to potrebno za izmenjavo teh informacij z uporabo CCN/CSI.“

Člen 3

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člena 1 in 2 se uporabljata od:

- (a) člen 1 od 1. januarja 2010;
- (b) člen 2 od 1. januarja 2015.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 12. februarja 2008

Za Svet
Predsednik
A. BAJUK

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 144/2008**z dne 19. februarja 2008****o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določanje vhodne cene nekaterega sadja in zelenjave**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1580/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za uredbe Sveta (ES) št. 2200/96, (ES) št. 2201/96 in (ES) št. 1182/2007 v sektorju sadja in zelenjave ⁽¹⁾, in zlasti člena 138(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 1580/2007 v skladu z rezultati večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga oblikuje merila, po katerih Komisija določa pavšalne vrednosti za uvoz iz tretjih držav, za proizvode in obdobja, predpisana v Prilogi k Uredbi.

- (2) V skladu z zgornjimi merili je treba določiti pavšalne uvozne vrednosti v višini, podani v Prilogi k tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pavšalne uvozne vrednosti iz člena 138 Uredbe (ES) št. 1580/2007 so določene v Prilogi k Uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 20. februarja 2008.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 19. februarja 2008

Za Komisijo

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 350, 31.12.2007, str. 1.

PRILOGA

k Uredbi Komisije z dne 19. februarja 2008 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določanje vhodne cene nekaterega sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Tarifna oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Pavšalna uvozna vrednost
0702 00 00	IL	53,3
	JO	74,3
	MA	43,5
	TN	115,9
	TR	93,6
	ZZ	76,1
0707 00 05	JO	190,5
	MA	143,8
	TR	181,9
	ZZ	172,1
0709 90 70	MA	52,4
	TR	140,5
	ZA	71,0
	ZZ	88,0
0709 90 80	EG	60,4
	ZZ	60,4
0805 10 20	EG	50,0
	IL	51,5
	MA	57,0
	TN	47,7
	TR	78,8
	ZZ	57,0
0805 20 10	IL	110,6
	MA	117,3
	ZZ	114,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	42,0
	EG	82,3
	IL	80,1
	JM	114,0
	MA	128,9
	PK	65,4
	TR	81,4
	ZZ	84,9
	0805 50 10	EG
IL		96,9
MA		114,0
TR		113,2
ZZ		102,2
0808 10 80	AR	96,3
	CA	88,1
	CN	89,7
	MK	39,9
	US	109,1
	ZZ	84,6
0808 20 50	AR	91,7
	CN	92,4
	US	122,0
	ZA	92,3
	ZZ	99,6

⁽¹⁾ Nomenklatura držav je določena z Uredbo Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ pomeni „drugega porekla“.

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 145/2008

z dne 19. februarja 2008

o spremembi Uredbe (ES) št. 796/2004 o podrobnih pravilih za izvajanje navzkrižne skladnosti, modulacije in integriranega administrativnega in kontrolnega sistema, predvidenih z Uredbo Sveta (ES) št. 1782/2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1782/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete ter o spremembi uredb (EGS) št. 2019/93, (ES) št. 1452/2001, (ES) št. 1453/2001, (ES) št. 1454/2001, (ES) 1868/94, (ES) št. 1251/1999, (ES) št. 1254/1999, (ES) št. 1673/2000, (EGS) št. 2358/71 in (ES) št. 2529/2001 ⁽¹⁾ ter zlasti člena 52(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Komisije (ES) št. 796/2004 ⁽²⁾ določa pravila za uporabo Uredbe (ES) št. 1782/2003, med drugim v zvezi s pogoji preverjanja vsebnosti tetrahidrokanabinola pri rasti konoplje.
- (2) V skladu s členom 33(2) Uredbe (ES) št. 796/2004 so države članice Komisiji sporočile rezultate preizkusov za določanje ravni tetrahidrokanabinola v sortah konoplje, posejanih v letu 2007. Navedene rezultate je treba upoštevati pri izdelavi seznama sort konoplje, upravičenih do neposrednih plačil v prihodnjih tržnih letih,

in seznama sort, ki so začasno odobrene v tržnem letu 2008/2009.

- (3) Na podlagi prošnje, ki jo je predložila Romunija v skladu z členom 33(4) Uredbe (ES) št. 796/2004, je treba na seznam sort konoplje, ki so upravičene do neposrednih plačil, dodati dve novi sorti.
- (4) Uredbo (ES) št. 796/2004 je treba zato ustrezno spremeniti.
- (5) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za neposredna plačila –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga II k Uredbi (ES) št. 796/2004 se nadomesti z besedilom Priloge k tej Uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od tržnega leta 2008/2009.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 19. februarja 2008

Za Komisijo
Mariann FISCHER BOEL
Članica Komisije

⁽¹⁾ UL L 270, 21.10.2003, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1276/2007 (UL L 284, 30.10.2007, str. 11).

⁽²⁾ UL L 141, 30.4.2004, str. 18. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1550/2007 (UL L 337, 21.12.2007, str. 79).

PRILOGA

„PRILOGA II

SORTE KONOPLJE, UPRAVIČENE DO NEPOSREDNIH PLAČIL

(a) Sorte konoplje

Beniko
Carmagnola
Chamaeleon
CS
Delta-Llosa
Delta 405
Denise
Dioica 88
Epsilon 68
Fedora 17
Felina 32
Felina 34 – Féline 34
Ferimon – Férimon
Fibranova
Fibrimon 24
Futura 75
Kompolti
Red Petiole
Santhica 23
Santhica 27
Silesia
Uso-31

(b) Sorte konoplje, odobrene v tržnem letu 2008/2009

Bialobrzeskie
Cannakomp
Diana ⁽¹⁾
Fasamo
Kompolti hibrid TC
Lipko
Lovrin 110
Silvana
UNIKO-B
Zenit ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Samo v Romuniji, kakor je bilo dovoljeno z Odločbo Komisije 2007/69/ES (UL L 32, 6.2.2007, str. 167).“

DIREKTIVE

DIREKTIVA SVETA 2008/8/ES

z dne 12. februarja 2008

o spremembi Direktive 2006/112/ES glede kraja opravljanja storitev

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

nega pravila zaradi administrativnih razlogov in razlogov politik.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 93 Pogodbe,

- (4) Za opravljanje storitev davčnim zavezancem bi moralo splošno pravilo v zvezi s krajem opravljanja storitev temeljiti na kraju, kjer ima sedež prejemnik, in ne, kjer ima sedež izvajalec. Pri določitvi pravil v zvezi s krajem opravljanja storitev in da bi zmanjšali obremenitve podjetij, bi se morali davčni zavezanci, ki opravljajo tudi neoddavljive dejavnosti, šteti za davčne zavezance za vse storitve, ki so jim opravljene. Podobno bi bilo treba za davčne zavezance šteti pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, vendar so identificirane za namene DDV. Te določbe v skladu z običajnimi pravili ne bi smele veljati za opravljene storitve, ki jih je davčni zavezanec prejel za svojo zasebno rabo ali za potrebe svojega osebja.

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (5) Če se storitve opravljajo osebam, ki niso davčni zavezanci, bi moralo še naprej veljati splošno pravilo, da je kraj opravljanja storitev kraj, v katerem ima izvajalec sedež svoje dejavnosti.

(1) Vzpostavitev notranjega trga, globalizacija, deregulacija in tehnološke spremembe so skupaj povzročile ogromne spremembe obsega in vzorca trgovine s storitvami. Vedno več storitev je mogoče opraviti na daljavo. V odgovor na to so se v zadnjih letih postopoma sprejemali ukrepi za obravnavo tega vprašanja, večina opredeljenih storitev pa se sedaj dejansko obdavčuje na podlagi načela namembnega kraja.

- (6) V določenih okoliščinah se splošna pravila v zvezi s krajem opravljanja storitev tako za davčne zavezance kot za osebe, ki niso davčni zavezanci, ne uporabljajo, namesto njih pa se uporabljajo opredeljene izjeme. Te izjeme bi morale predvsem temeljiti na obstoječih merilih in upoštevati načelo obdavčitve v kraju potrošnje, pri čemer ne bi smele nalagati nesorazmernih administrativnih obremenitev nekaterim podjetjem.

(2) Za nemoteno delovanje notranjega trga je treba spremeniti predpise o kraju opravljanja storitev iz Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽³⁾ v skladu s strategijo Komisije o posodobitvi in poenostavitvi delovanja skupnega sistema DDV.

- (7) Če storitev za davčnega zavezanca opravi izvajalec, ki nima sedeža v isti državi članici, bi bilo treba v določenih primerih obvezno uporabiti mehanizem obrnjene davčne obveznosti, kar pomeni, da bi moral davčni zavezanec sam obračunati ustrezni znesek DDV za pridobljeno storitev.

(3) Za vsako opravljanje storitev bi moral biti kraj obdavčitve načeloma kraj dejanske potrošnje. Če bi se na ta način spremenilo splošno pravilo za kraj opravljanja storitev, bi bile še vedno potrebne določene izjeme od tega sploš-

- (8) Za poenostavitev obveznosti podjetij, ki delujejo v državah članicah, kjer nimajo sedeža, bi bilo treba vzpostaviti elektronsko ureditev „vse na enem mestu“ za identifikacijo in predložitev obračuna DDV. Do vzpostavitve takšne ureditve bi bilo treba uporabiti ureditev, ki je bila uvedena za lažjanje izpolnjevanja finančnih obveznosti davčnih zavezancev, ki nimajo sedeža v Skupnosti.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 20. aprila 2004 in 16. maja 2006.

⁽²⁾ Mnenje z dne 28. aprila 2004 in 17. maja 2006.

⁽³⁾ UL L 347, 11.12.2006, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2007/75/ES (UL L 346, 29.12.2007, str. 13).

- (9) Za zagotovitev pravilne uporabe te direktive bi moral poleg tega vsak davčni zavezanec, identificiran za DDV, predložiti rekapitulacijsko poročilo o davčnih zavezancih ter pravnih osebah, ki niso davčni zavezanci in so identificirane za namene DDV, za katere je opravil obdavčljive storitve v okviru mehanizma obrnjene davčne obveznosti.
- (10) Nekatero spremembo, ki se bodo uporabljale za kraj opravljanja storitve, bi lahko imele znaten učinek na proračune držav članic. Za zagotovitev nemotenega prehoda, bi morali te spremembe uvesti postopoma.
- (11) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾ se države članice poziva, da za lastne potrebe in v interesu Skupnosti pripravijo tabele, ki naj kar najbolj nazorno prikazujejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos, ter da te tabele objavijo.
- (12) Direktivo 2006/112/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Od 1. januarja 2009 se Direktiva 2006/112/ES spremeni kakor sledi:

1. Odstavek 3 člena 56 se nadomesti z:

„3. Točki (j) in (k) odstavka 1 in odstavek 2 se uporabljajo do 31. decembra 2009.“

2. Odstavek 2 člena 57 se nadomesti z:

„2. Določbe odstavka 1 se uporabljajo do 31. decembra 2009.“

3. Odstavek 2 člena 59 se nadomesti z:

„2. Države članice do 31. decembra 2009 uporabljajo člen 58(b) v primeru storitev radijskega in televizijskega oddajanja iz točke (j) člena 56(1), ki jih davčni zavezanec, katerega sedež dejavnosti ali stalna poslovna enota, iz katere opravlja storitev, je zunaj Skupnosti, ali katerega stalno

oziroma običajno prebivališče je zunaj Skupnosti, kadar takšnega kraja dejavnosti ali takšne poslovne enote ni, opravlja za osebe, ki niso davčni zavezanci in katerih sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče je v državi članici.“

4. Člen 357 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 357

Določbe tega poglavja se uporabljajo do 31. decembra 2014.“

Člen 2

Od 1. januarja 2010 se Direktiva 2006/112/ES spremeni kakor sledi:

1. Poglavje 3 naslova V se nadomesti z naslednjim:

„POGLAVJE 3

Kraj opravljanja storitev

Oddelek 1

Opredelitve

Člen 43

Za namene uporabe pravil o kraju opravljanja storitev:

1. davčni zavezanec, ki opravlja tudi dejavnosti ali transakcije, ki v skladu s členom 2(1) niso obravnavane kot obdavčljive dobave blaga ali storitev, šteje za davčnega zavezanca za vse storitve, ki so bile opravljene zanj;

2. pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, vendar je identificirana za DDV, šteje za davčnega zavezanca.

Oddelek 2

Splošne določbe

Člen 44

Kraj opravljanja storitev je za davčnega zavezanca, ki deluje kot tak, kraj, kjer ima sedež svoje dejavnosti. Če so te storitve opravljene stalni poslovni enoti davčnega zavezanca v kraju, ki ni kraj, v katerem ima sedež svoje dejavnosti, je kraj opravljanja teh storitev kraj, kjer ima stalno poslovno enoto. Če takega sedeža ali take stalne poslovne enote ni, je kraj opravljanja storitev kraj, kjer ima davčni zavezanec, ki prejme te storitve, stalno prebivališče ali kjer običajno prebiva.

⁽¹⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

Člen 45

Kraj opravljanja storitev za osebo, ki ni davčni zavezanec, je kraj, kjer ima izvajalec sedež svoje dejavnosti. Če so te storitve opravljene iz stalne poslovne enote izvajalca v kraju, ki ni kraj, v katerem ima sedež svoje dejavnosti, je kraj opravljanja teh storitev kraj, kjer ima stalno poslovno enoto. Če takega sedeža ali take stalne poslovne enote ni, je kraj opravljanja storitev kraj, kjer ima izvajalec stalno prebivališče ali kjer običajno prebiva.

Oddelek 3**Posebne določbe****Pododdelek 1****Storitve, ki jih opravijo posredniki****Člen 46**

Kraj opravljanja storitev za osebo, ki ni davčni zavezanec, s strani posrednika, ki deluje v imenu in za račun druge osebe, je kraj, kjer se opravi osnovna transakcija v skladu z določbami te direktive.

Pododdelek 2**Opravljanje storitev v zvezi z nepremičninami****Člen 47**

Kraj opravljanja storitev v zvezi z nepremičninami, vključno s storitvami strokovnjakov in nepremičninskih posrednikov, nastanitev v hotelskem sektorju ali v sektorjih s podobnimi funkcijami, kakor so počitniški tabori ali prostori, urejeni za uporabo kot prostori za taborjenje, dodeljevanjem pravic do uporabe nepremičnin in storitvami za pripravo in koordinacijo gradbenih del, kot so storitve arhitektov in podjetij, ki zagotavljajo nadzor na kraju samem, je kraj, v katerem se nepremičnina nahaja.

Pododdelek 3**Opravljanje prevoza****Člen 48**

Kraj opravljanja storitev potniškega prevoza je kraj, kjer se opravlja prevoz glede na prevoženo razdaljo.

Člen 49

Kraj opravljanja storitev prevoza blaga, razen prevoza blaga znotraj Skupnosti, za osebe, ki niso davčni zavezanci, je kraj, kjer se opravlja prevoz glede na prevoženo razdaljo.

Člen 50

Kraj opravljanja prevoza blaga znotraj Skupnosti osebam, ki niso davčni zavezanci, je kraj odhoda.

Člen 51

„Prevoz blaga znotraj Skupnosti“ pomeni prevoz blaga, pri katerem se kraj odhoda in kraj prihoda nahajata na ozemlju dveh različnih držav članic.

„Kraj odhoda“ pomeni kraj, kjer se prevoz blaga dejansko začne, ne glede na prevoženo razdaljo do kraja, kjer se blago nahaja, „kraj prihoda“ pa je kraj, kjer se prevoz blaga dejansko konča.

Člen 52

Državam članicam ni treba za osebe, ki niso davčni zavezanci, uporabljati DDV za tisti del prevoza blaga znotraj Skupnosti, ki se nanaša na poti po vodah, ki niso del ozemlja Skupnosti.

Pododdelek 4**Opravljanje storitev s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, razvedrila in podobnih storitev, pomožnih prevoznih storitev ter cenitve in dela na premičninah****Člen 53**

Kraj opravljanja storitev in opravljanja pomožnih storitev, ki so v povezavi s kulturnimi, umetnostnimi, športnimi, znanstvenimi, izobraževalnimi, zabavnimi ali podobnimi dejavnostmi, kot so sejmi in razstave, vključno z opravljanjem storitev organizatorjev teh dejavnosti, je kraj, kjer se te dejavnosti dejansko izvajajo.

Člen 54

Kraj opravljanja naslednjih storitev osebam, ki niso davčni zavezanci, je kraj, v katerem se te storitve dejansko opravijo:

(a) pomožne prevozne dejavnosti, kot so nakladanje, razkladanje, pretovarjanje in podobne dejavnosti;

(b) cenitve in delo na premičninah.

Pododdelek 5**Restavracijske storitve in storitve cateringa***Člen 55*

Kraj opravljanja restavracijskih storitev in storitev cateringa, razen storitev, ki se dejansko opravijo na krovu ladij, zrakovplovov ali na vlakih med delom prevoza potnikov v Skupnosti, je kraj, kjer se te storitve dejansko opravijo.

Pododdelek 6**Dajanje prevoznega sredstva v najem***Člen 56*

1. Kraj dajanja prevoznega sredstva v kratkoročni najem je kraj, kjer je prevozno sredstvo dejansko dano na razpolago najemniku.

2. Za namene odstavka 1 ‚kratkoročni‘ pomeni stalno posest ali uporabo prevoznega sredstva v obdobju, ki ni daljše od trideset dni, in v primeru plovil, v obdobju, ki ni daljše od devetdeset dni.

Pododdelek 7**Opravljanje restavracijskih storitev in storitev cateringa za potrošnjo na krovu ladij, zrakovplovov ali na vlakih***Člen 57*

1. Kraj opravljanja restavracijskih storitev in storitev preskrbe, ki se dejansko opravijo na krovu ladij, zrakovplovov ali na vlakih med delom prevoza potnikov v Skupnosti, je kraj, kjer se prevoz potnikov začne.

2. Za namene odstavka 1 ‚del prevoza potnikov v Skupnosti‘ pomeni del prevoza, ki se brez postanka zunaj Skupnosti opravi med krajem, v katerem se prevoz potnikov začne, in krajem, kjer se prevoz potnikov konča.

‚Kraj, v katerem se prevoz potnikov začne‘ je prvi kraj v Skupnosti, kjer lahko potniki vstopijo v prevozno sredstvo, tudi po postanku zunaj Skupnosti.

‚Kraj, v katerem se prevoz potnikov konča‘ je zadnji kraj v Skupnosti, kjer lahko potniki, ki so vstopili znotraj Skupnosti, izstopijo iz prevoznega sredstva, tudi pred postankom zunaj Skupnosti.

V primeru povratnega potovanja se povratna pot šteje za ločen prevoz.

Pododdelek 8**Elektronske storitve, opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci***Člen 58*

Kadar so elektronsko opravljene storitve, še zlasti tiste iz Priloge II, opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci in katerih sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče je v državi članici, se za kraj opravljanja teh storitev šteje kraj, kjer je sedež osebe, ki ni davčni zavezanec, ali njeno stalno oziroma običajno prebivališče, če storitve opravlja davčni zavezanec, katerega sedež dejavnosti ali stalna poslovna enota, iz katere opravlja storitev, je zunaj Skupnosti, ali katerega stalno oziroma običajno prebivališče je zunaj Skupnosti, kadar takšnega kraja dejavnosti ali takšne poslovne enote ni.

Kadar izvajalec storitve in prejemnik komunicirata po elektronski pošti, to samo po sebi ne pomeni, da je opravljena storitev elektronsko opravljena storitev.

Pododdelek 9**Storitve, opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež izven Skupnosti***Člen 59*

Kraj opravljanja naslednjih storitev osebi, ki ni davčni zavezanec in ima sedež oziroma stalno prebivališče ali običajno prebivališče izven Skupnosti, je kraj, v katerem ima ta oseba sedež, stalno prebivališče ali običajno prebivališče:

(a) prenos in odstop avtorskih pravic, patentov, licenc, blagovnih znamk in podobnih pravic;

(b) oglaševanje;

(c) storitve svetovalcev, inženirjev, svetovalnih pisarn, odvetnikov, računovodij in druge podobne storitve ter obdelava podatkov in dajanje informacij;

(d) obveznosti v zvezi s prenehanjem ali opustitvijo, v celoti ali deloma, poslovne dejavnosti ali pravice iz tega člena;

- (e) bančne, finančne in zavarovalne transakcije, vključno s pozavarovanjem, razen najema sefov;
- (f) posredovanje osebja;
- (g) dajanje premičnin v najem, razen vseh vrst prevoznih sredstev;
- (h) zagotavljanje dostopa do distribucijskih sistemov za zemeljski plin in električno energijo in prevoz ali prenos po teh distribucijskih sistemih in opravljanje drugih s tem neposredno povezanih storitev;
- (i) telekomunikacijske storitve;
- (j) storitve radijskega in televizijskega oddajanja;
- (k) elektronsko opravljene storitve, zlasti tiste iz Priloge II.

Kadar izvajalec storitve in prejemnik komunicirata po elektronski pošti, to samo po sebi ne pomeni, da je opravljena storitev elektronsko opravljena storitev.

Pododdelek 10

Preprečitev dvojnega obdavčevanja ali neobdavčevanja

Člen 59a

Da bi se izognile dvojni obdavčitvi, neobdavčitvi in izkrivljanju konkurence, lahko države članice pri storitvah, za katere je kraj opravljanja določen v skladu s členi 44, 45, 56 in 59:

- (a) za kraj opravljanja nekaterih ali vseh takih storitev, ki je na njihovem ozemlju, štejejo, kot da je zunaj Skupnosti, če se storitve dejansko uporabijo in uživajo zunaj Skupnosti;
- (b) za kraj opravljanja nekaterih ali vseh takih storitev, ki je zunaj Skupnosti, štejejo, kot da je na njihovem ozemlju, če se storitve dejansko uporabijo in potrošijo na njihovem ozemlju.

Vendar se ta določba ne uporablja za elektronsko opravljene storitve, ki so opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci in ki nimajo sedeža v Skupnosti.

Člen 59b

Države članice uporabljajo člen 59a(b) v primeru telekomunikacijskih storitev in storitev radijskega in televizijskega oddajanja iz točke (j) prvega odstavka člena 59, ki jih davčni zavezanec, katerega sedež dejavnosti ali stalna poslovna enota, iz katere opravlja storitev, je zunaj Skupnosti, ali katerega stalno oziroma običajno prebivališče je zunaj Skupnosti, kadar takšnega kraja dejavnosti ali takšne poslovne enote ni, opravlja osebam, ki niso davčni zavezanci in katerih sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče je v državi članici.“

2. Drugi pododstavek člena 98(2) se nadomesti z:

„Nižje davčne stopnje se ne uporabljajo za elektronsko opravljene storitve.“

3. Uvodni stavek člena 170 se nadomesti z:

„Vsi davčni zavezanci, ki v smislu člena 1 Direktive 86/560/EGS (*), točke 1 člena 2 in člena 3 Direktive 2008/9/ES (**), ter člena 171 te direktive nimajo sedeža v državi članici, v kateri kupujejo blago in storitve ali uvažajo blago, obdavčeno z DDV, imajo pravico do vračila DDV pod pogojem, da se blago in storitve uporabljajo za:

(*) Trinajsta direktiva Sveta 86/560/EGS z dne 17. novembra 1986 o usklajevanju zakonodaje držav članic glede prometnih davkov – Postopki vračila davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, ki nimajo stalnega prebivališča ali sedeža na ozemlju Skupnosti (UL L 326, 21.11.1986, str. 40).

(**) Direktiva Sveta št. 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici (UL L 44, 20.2.2008, str. 23)“.

4. Člen 171 se spremeni:

- (a) odstavek 1 se nadomesti z:

„1. Vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici, v kateri kupujejo blago in storitve ali uvažajo blago, obdavčeno z DDV, ampak v drugi državi članici, se opravi v skladu s podrobnimi pravili iz Direktive 2008/9/ES.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z:

„3. Direktiva 86/560/EGS se ne uporablja za:

(a) zneske DDV, ki so bili v skladu z zakonodajo države članice vračila nepravilno zaračunani;

(b) zaračunane zneske DDV za dobavo blaga, ki je oproščena ali ki se lahko oprosti v skladu s členom 138 ali točko (b) člena 146(1).“

5. Vstavi se člen 171a:

„Člen 171a

Države članice lahko namesto odobritve vračila DDV v skladu z Direktivo 86/560/EGS ali 2008/9/ES za dobave blaga ali opravljanje storitev za davčnega zavezanca, za katere je ta davčni zavezanec dolžan plačati davek v skladu s členi 194 do 197 ali členom 199, dovolijo odbitek tega davka po postopku iz člena 168. Omejitve iz člena 2(2) in člena 4(2) Direktive 86/560/EGS se lahko ohranijo.

V ta namen lahko države članice tega davčnega zavezanca, ki mora plačati davek, izključijo iz postopka vračila v skladu z Direktivo 86/560/EGS ali 2008/9/ES.“

6. V oddelku 1 poglavja 1 naslova XI se vstavi člen 192a:

„Člen 192a

Za namene uporabe tega oddelka se davčni zavezanec, ki ima stalno poslovno enoto na ozemlju države članice, v kateri je davek dolgovan, šteje za davčnega zavezanca, ki v tej državi nima sedeža, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) davčni zavezanec opravlja obdavčljivo dobavo blaga ali storitev na ozemlju te države članice;

(b) poslovna enota, ki jo ima dobavitelj ali izvajalec storitev na ozemlju te države članice, ne sodeluje pri dobavi tega blaga ali opravljanju teh storitev.“

7. Člen 196 se nadomesti z:

„Člen 196

DDV je dolžan plačati vsak davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, identificirana za namene

DDV, kateremu/kateri se opravijo storitve iz člena 44, če te storitve opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju zadevne države članice.“

8. V členu 214 se dodata naslednji točki:

„(d) vsak davčni zavezanec, za katerega se na njihovem ozemlju opravijo storitve, za katere je v skladu s členom 196 dolžan plačati DDV;

(e) vsak davčni zavezanec, ki ima sedež na njihovem ozemlju in na ozemlju druge države članice opravlja storitve, za katere mora v skladu s členom 196 DDV plačati izključno prejemnik storitev.“

9. Člen 262 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 262

Vsak davčni zavezanec, ki je identificiran za DDV, mora predložiti rekapitulacijsko poročilo, v katerem so navedeni:

(a) pridobitelji, identificirani za DDV, katerim je dobavil blago pod pogoji iz člena 138(1) in (2)(c);

(b) osebe, identificirane za DDV, katerim je dobavil blago, ki mu je bilo dobavljeno v okviru pridobitve znotraj Skupnosti v smislu člena 42;

(c) davčni zavezanci in pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, identificirane za DDV, katerim je opravil storitve, ki niso storitve, ki bi bile oproščene plačila DDV v državi članici, kjer je transakcija obdavčljiva, in pri katerih je prejemnik storitev davčni zavezanec v skladu s členom 196.“

10. Odstavek 1 člena 264 se spremeni:

(a) točki (a) in (b) se nadomestita z:

„(a) številko, s katero je davčni zavezanec identificiran za DDV v državi članici, v kateri je treba predložiti rekapitulacijsko poročilo, in pod katero je dobavil blago pod pogoji člena 138(1) ali opravil obdavčljive storitve v smislu člena 44;

(b) številko, s katero je pridobitelj blaga ali prejemnik storitev identificiran za DDV v drugi državi članici, kakor je tista, v kateri je treba predložiti rekapitulacijsko poročilo, in pod katero mu je bilo dobavljeno blago ali opravljena storitev;“

(b) točka (d) se nadomesti z:

„(d) za vsakega pridobitelja blaga ali prejemnika storitev skupno vrednost dobav blaga in skupno vrednost storitev, ki jih je opravil davčni zavezanec;“

11. Člen 358 se spremeni:

(a) točka (2) se nadomesti z:

„(2) ‚elektronske storitve‘ in ‚elektronsko opravljene storitve‘ pomenijo storitve iz točke (k) prvega odstavka člena 59;“

(b) točka (4) se nadomesti z:

„(4) ‚država članica potrošnje‘ pomeni državo članico, za katero se v skladu s členom 58 šteje, da so v njej opravljene elektronske storitve;“

12. V Prilogi II se naslov nadomesti z:

„OKVIRNI SEZNAM ELEKTRONSKO OPRAVLJANIH STORITEV IZ ČLENA 58 IN TOČKE (K) PRVEGA ODSTAVKA ČLENA 59“

Člen 3

Od 1. januarja 2011 se člena 53 in 54 Direktive 2006/112/ES spremenita kot sledi:

„Člen 53

Kraj opravljanja storitev v zvezi z vstopninami za kulturne, umetnostne, športne, znanstvene, izobraževalne, zabavne ali podobne prireditve, kot so sejmi in razstave, ter z vstopninami povezanih pomožnih storitev, ki so opravljene davčnemu zavezancu, je kraj, kjer te prireditve dejansko potekajo.

Člen 54

1. Kraj opravljanja storitev in pomožnih storitev, ki so v povezavi s kulturnimi, umetnostnimi, športnimi, znanstvenimi, izobraževalnimi, zabavnimi ali podobnimi dejavnostmi, kot so sejmi in razstave, vključno z opravljanjem storitev organizatorjev teh dejavnosti, in ki so opravljene za osebo,

ki ni davčni zavezanec, je kraj, kjer se te dejavnosti dejansko izvajajo.

2. Kraj opravljanja naslednjih storitev osebi, ki ni davčni zavezanec, je kraj, v katerem se te storitve dejansko opravijo:

(a) pomožne prevozne dejavnosti, kot so nakladanje, razkladanje, pretovarjanje in podobne dejavnosti;

(b) cenitve premičnin in izvajanje del na premičninah.“

Člen 4

Od 1. januarja 2013 se člen 56(2) Direktive 2006/112/ES nadomesti z:

„2. Kraj dajanja v najem, razen kratkoročnega najema, prevoznih sredstev osebi, ki ni davčni zavezanec, je kraj, v katerem ima ta oseba sedež, stalno prebivališče ali kjer običajno prebiva.

Vendar pa je kraj dajanja zasebnega čolna v najem – razen kratkoročnega najema – osebi, ki ni davčni zavezanec, kraj, kjer je zasebni čoln dejansko dan na razpolago najemniku, če izvajalec to storitev dejansko opravi iz sedeža svoje dejavnosti ali stalne poslovne enote v tem kraju.

3. Za namene odstavkov 1 in 2 ‚kratkorčni‘ pomeni stalno posest ali uporabo prevoznega sredstva v obdobju, ki ni daljše od trideset dni in v primeru plovil, v obdobju, ki ni daljše od devetdeset dni.“

Člen 5

Od 1. januarja 2015 se Direktiva 2006/112/ES spremeni kot sledi:

1. V oddelku 3 poglavja 3 naslova V se pododdelek 8 nadomesti z naslednjim:

„Pododdelek 8

Telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ter elektronske storitve, opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci

Člen 58

Kraj opravljanja naslednjih storitev za osebo, ki ni davčni zavezanec, je kraj, v katerem ima ta oseba sedež, stalno prebivališče ali običajno prebivališče:

(a) telekomunikacijske storitve;

(b) storitve radijskega in televizijskega oddajanja;

(c) elektronsko opravljene storitve, zlasti tiste iz Priloge II.

Kadar izvajalec storitve in prejemnik komunicirata po elektronski pošti, to samo po sebi ne pomeni, da je opravljena storitev elektronsko opravljena storitev.“

2. V členu 59(1) in (2) se črtajo točke (i), (j) in (k).

3. Člen 59a se nadomesti z:

„Člen 59a

Da bi se izognile dvojni obdavčitvi, neobdavčitvi in izkrivljanju konkurence, lahko države članice pri storitvah, za katere je kraj opravljanja določen v skladu s členi 44, 45, 56, 58 in 59:

(a) za kraj opravljanja nekaterih ali vseh takih storitev, ki je na njihovem ozemlju, štejejo, kot da je zunaj Skupnosti, če se storitve dejansko uporabijo in potrošijo zunaj Skupnosti;

(b) za kraj opravljanja nekaterih ali vseh takih storitev, ki je zunaj Skupnosti, štejejo, kot da je na njihovem ozemlju, če se storitve dejansko uporabijo in potrošijo na njihovem ozemlju.“

4. Člen 59b se črta.

5. Tretji pododstavek člena 204(1) se nadomesti z:

„Vendar države članice ne morejo uporabiti možnosti iz drugega pododstavka za davčne zavezanke, ki v smislu točke (1) člena 358a nimajo sedeža v Skupnosti in so izbrali posebno ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronsko opravljene storitve.“

6. Naslov poglavja 6 v naslovu XII se nadomesti z naslednjim:

„Posebni ureditvi za davčne zavezanke, ki nimajo sedeža v Skupnosti in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci.“

7. Člen 357 se črta.

8. Člen 358 se nadomesti z:

„Člen 358

Za namene tega poglavja in brez poseganja v druge določbe Skupnosti se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. ‚telekomunikacijske storitve‘ ter ‚storitve oddajanja‘ pomenijo storitve iz točk (a) in (b) prvega odstavka člena 58;

2. ‚elektronske storitve‘ in ‚elektronsko opravljene storitve‘ pomenijo storitve iz točke (c) prvega odstavka člena 58;

3. ‚država članica potrošnje‘ pomeni državo članico, ki je kraj opravljanja telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronskih storitev s skladu s členom 58;

4. ‚obračun DDV‘ pomeni obračun, ki vsebuje podatke, potrebne za ugotavljanje zneska DDV, ki ga je treba plačati v posameznih državah članicah.“

9. Naslov oddelka 2 poglavja 6 v naslovu XII se nadomesti z:

„Posebna ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v Skupnosti.“

10. V oddelku 2 poglavja 6 naslova XII se vstavi naslednji člen:

„Člen 358a

Za namene tega oddelka in brez poseganja v druge določbe Skupnosti se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti“ pomeni davčnega zavezanca, ki na ozemlju Skupnosti nima niti sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote in se tudi drugače ni dolžan identificirati za namene DDV;
2. „država članica identifikacije“ pomeni državo članico, ki jo davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti, izbere, da v njej prijavi začetek svoje dejavnosti kot davčni zavezanec na ozemlju Skupnosti v skladu s tem oddelkom.“

11. Členi 359 do 365 se nadomestijo z naslednjim:

„Člen 359

Države članice dovolijo uporabo te posebne ureditve vsakemu davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v Skupnosti in opravlja telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve za osebo, ki ni davčni zavezanec in ima sedež ali stalno prebivališče oziroma običajno prebiva v državi članici. Ta ureditev se uporablja za vse tako opravljene storitve v Skupnosti.

Člen 360

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti, državi članici identifikacije prijavi začetek ali prenehanje svoje dejavnosti kot davčni zavezanec ali spremembe, zaradi katerih ni več upravičen do te posebne ureditve. Takšna prijava se predloži v elektronski obliki.

Člen 361

1. Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti, mora ob začetku svojih obdavčljivih dejavnosti državi članici identifikacije posredovati naslednje podatke:

- (a) ime;
- (b) poštni naslov;
- (c) elektronske naslove, vključno s spletnimi stranmi;
- (d) nacionalno davčno številko, če obstaja;
- (e) izjavo, da v Skupnosti ni identificiran za DDV.

2. Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti, državo članico identifikacije obvesti o vsaki spremembi posredovanih podatkov.

Člen 362

Država članica identifikacije identificira davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Skupnosti, na podlagi individualne identifikacijske številke DDV in ga z elektronskimi sredstvi uradno obvesti o identifikacijski številki, ki mu je bila dodeljena. Na podlagi podatkov, ki se uporabljajo za identifikacijo, lahko države članice potrošnje vodijo lastne identifikacijske sisteme.

Člen 363

Država članica identifikacije davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Skupnosti, izključi iz identifikacijskega registra v naslednjih primerih:

- (a) davčni zavezanec jo obvesti, da ne opravlja več telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronskih storitev;
- (b) če se lahko kako drugače sklepa, da so se njegove obdavčljive dejavnosti končale;
- (c) davčni zavezanec ne izpolnjuje več potrebnih pogojev za uporabo te posebne ureditve;
- (d) davčni zavezanec neprenehoma krši pravila te posebne ureditve.

Člen 364

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti, z elektronskimi sredstvi predloži državi članici identifikacije obračun DDV za vsako koledarsko trimesečje, ne glede na to, ali so bile telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve opravljene ali ne. Obračun DDV se predloži v 20 dneh po poteku davčnega obdobja, na katerega se obračun nanaša.

Člen 365

V obračunu DDV se navedejo identifikacijska številka in za vsako državo članico potrošnje, v kateri je nastala obveznost plačila DDV, skupna vrednost telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ter elektronskih storitev v davčnem obdobju brez DDV ter skupni znesek pripadajočega DDV, razdeljen po davčnih stopnjah. V obračunu se morajo navesti tudi uporabljene stopnje DDV in skupni znesek dolgotanega DDV.“

12. Člen 366(1) se nadomesti z:

„1. V obračunu DDV so zneski navedeni v eurih.

Države članice, ki niso uvedle eura, lahko predpišejo, da se obračun DDV izpolni v njihovih nacionalnih valutah. Če so bile storitve zaračunane v drugih valutah, davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti, v obračunu DDV uporabi menjalni tečaj zadnjega dne davčnega obdobja.“

13. Člena 367 in 368 se nadomestita z:

„Člen 367

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti, plača DDV z navedbo ustreznega obračuna DDV ob predložitvi obračuna DDV, vsekakor pa najkasneje po preteku roka za predložitev obračuna.

Plačilo se izvrši na bančni račun, izražen v eurih, ki ga določi država članica identifikacije. Države članice, ki niso uvedle eura, lahko predpišejo, da se plačilo izvede na bančni račun, izražen v njihovi nacionalni valuti.

Člen 368

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti in uporablja to posebno ureditev, ne sme odbiti DDV po členu 168 te direktive. Ne glede na člen 1(1) Direktive 86/560/EGS se temu davčnemu zavezancu odobri vračilo DDV v skladu z navedeno direktivo. Člen 2(2) in (3) ter člen 4(2) Direktive 86/560/EGS se ne uporabljata za vračila v zvezi s telekomunikacijskimi storitvami, storitvami oddajanja in elektronskimi storitvami, zajetimi v tej posebni ureditvi.“

14. Člen 369(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti, vodi evidence o transakcijah v okviru te posebne ureditve. Te evidence morajo biti dovolj natančne, da lahko davčni organi države članice potrošnje ugotovijo, ali je obračun DDV pravičen.“

15. V poglavju 6 naslova XII se doda oddelek 3:

„Oddelek 3

Posebna ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci s sedežem v Skupnosti, vendar ne v državi članici potrošnje

Člen 369a

Za namene tega oddelka in brez poseganja v druge določbe Skupnosti se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. ‚davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici potrošnje‘ pomeni davčnega zavezanca, ki ima v Skupnosti sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto, vendar na ozemlju države članice potrošnje nima niti sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote;

2. ‚država članica identifikacije‘ pomeni državo članico, v kateri ima davčni zavezanec sedež svoje dejavnosti ali, če nima sedeža dejavnosti v Skupnosti, v kateri ima stalno poslovno enoto.

Če davčni zavezanec nima sedeža poslovanja v Skupnosti, ima pa več kot eno stalno poslovno enoto v Skupnosti, je država identifikacije država s stalno poslovno enoto, v kateri davčni zavezanec prijavi uveljavljanje te posebne ureditve. Davčni zavezanec je vezan na to odločitev v tekočem koledarskem letu in dveh naslednjih koledarskih letih.

Člen 369b

Države članice dovolijo uporabo te posebne ureditve davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v državi članici potrošnje in opravlja telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež ali stalno prebivališče oziroma običajno prebivajo v zadevni državi članici. Ta posebna ureditev se uporablja za vse take storitve, opravljene v Skupnosti.

Člen 369c

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici potrošnje, državi članici identifikacije prijavi začetek in prenehanje svoje dejavnosti kot davčni zavezanec na podlagi te posebne ureditve ter s tem povezane spremembe, zaradi katerih ni več upravičen do te posebne ureditve. Takšna prijava se predloži v elektronski obliki.

Člen 369d

Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, je za obdavčljive transakcije po tej ureditvi identificiran za namene DDV samo v državi članici identifikacije. V ta namen država članica uporabi individualno identifikacijsko številko DDV, ki je že bila dodeljena davčnemu zavezancu v zvezi z njegovimi obveznostmi po notranjem sistemu.

Na podlagi podatkov, ki se uporabljajo za identifikacijo, lahko države članice potrošnje vodijo lastne identifikacijske sisteme.

Člen 369e

Država članica identifikacije davčnega zavezanca, ki nima sedeža v državi članici potrošnje, izključi iz te posebne ureditve v naslednjih primerih:

- (a) davčni zavezanec jo obvesti, da ne opravlja več telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronskih storitev;
- (b) če se lahko kako drugače sklepa, da so se njegove obdavčljive dejavnosti na podlagi te posebne ureditve končale;
- (c) davčni zavezanec ne izpolnjuje več potrebnih pogojev za uporabo te posebne ureditve;
- (d) davčni zavezanec neprenehoma krši pravila te posebne ureditve.

Člen 369f

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici potrošnje, državi članici identifikacije z elektronskimi sredstvi predloži obračun DDV za vsako koledarsko četrtletje, ne glede na to, ali so bile telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve opravljene ali ne. Obračun DDV se predloži v 20 dneh po poteku davčnega obdobja, na katerega se obračun nanaša.

Člen 369g

V obračunu DDV se navedejo identifikacijska številka iz člena 369d in za vsako državo članico potrošnje, v kateri je nastala obveznost plačila DDV, skupna vrednost opravljenih telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronskih storitev v davčnem obdobju brez DDV, ter skupni znesek pripadajočega DDV, razdeljen po davčnih

stopnjah. V obračunu se morajo navesti tudi uporabljene stopnje DDV in skupni znesek dolgovanega DDV.

Če ima davčni zavezanec eno ali več drugih stalnih poslovnih enot poleg poslovne enote v državi članici identifikacije, iz katerih opravlja storitve, obračun DDV poleg informacij iz prvega odstavka vključuje tudi skupno vrednost opravljenih telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronskih storitev, zajetih v te posebni ureditvi, in sicer za vsako državo članico, v kateri ima poslovno enoto, ter individualno identifikacijsko številko za DDV ali davčno sklicno številko te poslovne enote, razčlenjeno po državah članicah potrošnje.

Člen 369h

1. V obračunu DDV so zneski navedeni v eurih.

Države članice, ki niso uvedle eura, lahko predpišejo, da se obračun DDV izpolni v njihovih nacionalnih valutah. Če so bile storitve zaračunane v drugih valutah, mora davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici potrošnje, v obračunu DDV uporabiti menjalni tečaj zadnjega dne davčnega obdobja.

2. Menjava se izvede na podlagi menjalnih tečajev, ki jih Evropska centralna banka objavi za zadevni dan, ali, če na ta dan ni objave, za naslednji dan objave.

Člen 369i

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici potrošnje, plača DDV z navedbo ustreznega obračuna DDV ob predložitvi obračuna DDV, vendar najpozneje ob preteku roka za predložitev obračuna.

Plačilo se izvrši na bančni račun, izražen v eurih, ki ga določi država članica identifikacije. Države članice, ki niso uvedle eura, lahko predpišejo, da se plačilo izvede na bančni račun, izražen v njihovi nacionalni valuti.

Člen 369j

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici potrošnje in uporablja to posebno ureditev, ne sme odbiti DDV po členu 168 te direktive od zneskov vstopnega DDV, povezanega z dejavnostmi na podlagi te posebne ureditve. Ne glede na točko (1) člena 2 in člen 3 Direktive 2008/9/ES se temu davčnemu zavezancu odobri vračilo DDV v skladu z navedeno direktivo.

Če davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici potrošnje in uveljavlja to posebno ureditev, v državi članici potrošnje opravlja dejavnosti, za katere ne velja ta posebna ureditev in za katere se mora identificirati za namene DDV, mora v obračunu DDV, ki ga mora predložiti v skladu s členom 250, odbiti zneske DDV, povezane z obdavčljivimi dejavnostmi, za katere velja ta posebna ureditev.

Člen 369k

1. Davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici potrošnje, vodi evidenco o transakcijah v okviru te posebne ureditve. Te evidence morajo biti dovolj natančne, da lahko davčni organi države članice potrošnje ugotovijo, ali je obračun DDV pravičen.

2. Evidence iz odstavka 1 morajo biti državi članici potrošnje in državi članici identifikacije na njuno prošnjo na voljo v elektronski obliki.

Evidence je treba hraniti deset let od 31. decembra tistega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.“

16. Naslov Priloge II se nadomesti z naslednjim:

„OKVIRNI SEZNAM ELEKTRONSKO OPRAVLJANIH STORITEV IZ TOČKE (C) PRVEGA ODSTAVKA ČLENA 58“.

Člen 6

Komisija do 31. decembra 2014 predloži poročilo o izvedljivosti učinkovite uporabe pravil iz člena 5 za opravljanje telekomunikacijskih storitev, storitev radijskega in televizijskega

oddajanja ter elektronskih storitev, opravljenih osebam, ki niso davčni zavezanci, ter o vprašanju, ali to pravilo še ustreza takratni splošni politiki o kraju opravljanja storitev.

Člen 7

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členi 1 do 5 te direktive do datumov, ki so predvideni v teh določbah.

O tem takoj obvestijo Komisijo. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 8

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 9

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 12. februarja 2008

Za Svet
Predsednik
A. BAJUK

DIREKTIVA SVETA 2008/9/ES

z dne 12. februarja 2008

o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 93 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Izvedbena pravila, ki jih določa Direktiva Sveta 79/1072/EGS z dne 6. decembra 1979 o uskladitvi zakonov držav članic o prometnih davkih – postopki za vračilo davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države, povzročajo upravnim organom držav članic in podjetjem precejšnje težave ⁽³⁾.

(2) Pri postopkih, ki so določeni v navedeni direktivi, bi bilo treba spremeniti roke, v katerih je treba obvestiti podjetja o odločitvah, ki se nanašajo na zahteve za vračilo. Hkrati bi bilo treba predpisati, da morajo tudi podjetja v določenem roku zagotoviti odgovor. Poleg tega bi bilo treba postopek poenostaviti in posodobiti z omogočanjem uporabe modernih tehnologij.

(3) Novi postopek bi moral izboljšati položaj podjetij, saj bodo države članice dolžne plačati obresti, če prepoznajo vrnejo davek; poleg tega bo okrepljena pravica podjetij do pritožbe.

(4) Zaradi jasnosti in boljše berljivosti, bi bilo treba določbo o uporabi Direktive 79/1072/EGS, ki jo je doslej vsebovala Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽⁴⁾, bi bilo treba sedaj vključiti v to direktivo.

⁽¹⁾ UL C 285 E, 22.11.2006, str. 122.

⁽²⁾ UL C 28, 3.2.2006, str. 86.

⁽³⁾ UL L 331, 27.12.1979, str. 11. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/98/ES (UL L 363, 20.12.2006, str. 129).

⁽⁴⁾ UL L 347, 11.12.2006, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2007/75/ES (UL L 346, 29.12.2007, str. 13).

(5) Ker ciljev te direktive države članice ne morejo zadovoljivo doseči, in ker te cilje zaradi obsega ukrepov lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe po načelu subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev.

(6) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽⁵⁾ se države članice poziva, da za lastne potrebe in v interesu Skupnosti pripravijo tabele, ki naj kar najbolj nazorno prikazujejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos, ter da te tabele objavijo.

(7) Zaradi večje jasnosti bi bilo torej treba Direktivo 79/1072/EGS razveljaviti, pod pogojem potrebnih prehodnih ukrepov glede zahtevkov za vračilo, predloženih pred 1. januarjem 2010 –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Ta direktiva določa podrobna pravila za vračilo davka na dodano vrednost (DDV) v skladu s členom 170 Direktive 2006/112/ES davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila in izpolnjujejo pogoje iz člena 3.

Člen 2

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici vračila“ je vsak davčni zavezanec v smislu člena 9(1) Direktive 2006/112/ES, ki nima sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici;

⁽⁵⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

2. „država članica vračila“ je država članica, v kateri je bil davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v državi članici vračila, zaračunan DDV za blago, ki so mu ga dobavili, ali za storitve, ki so jih zanj opravili drugi davčni zavezanci v tej državi članici ali za uvoz blaga v to državo članico;
3. „obdobje vračila“ je obdobje iz člena 16, za katerega se vložiti zahtevek za vračilo;
4. „zahtevek za vračilo“ je zahtevek za vračilo DDV, ki je bil v državi članici vračila zaračunan davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v državi članici vračila, za blago, ki so mu ga dobavili, ali za storitve, ki so jih zanj opravili drugi davčni zavezanci v tej državi članici, ali za uvoz blaga v to državo članico;
5. „vlagatelj“ je davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici vračila, in vlaga zahtevek za vračilo.

Člen 3

Ta direktiva se uporablja za vsakega davčnega zavezanca, ki nima sedeža v državi članici vračila in izpolnjuje naslednje pogoje:

- (a) v obdobju vračila v državi članici vračila ni imel sedeža svoje ekonomske dejavnosti ali stalne poslovne enote, iz katere so se opravljale poslovne transakcije, ali, če ni imel takšnega sedeža ali poslovne enote, svojega bivališča ali običajnega kraja bivanja;
- (b) v obdobju vračila ni dobavil nobenega blaga ali opravil storitev, za katere bi se lahko štelo, da je bilo dobavljeno ali so bile opravljene v državi članici vračila, z izjemo naslednjih transakcij:
- (i) opravljanje prevoznih storitev in s tem povezanih pomožnih storitev, ki so oproščene v skladu s členi 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 ali 161 Direktive 2006/112/ES;
- (ii) dobave blaga in opravljanje storitev prejemniku, ki je v skladu s členi 194 do 197 in členom 199 Direktive 2006/112/ES dolžan plačati davek.

Člen 4

Direktiva se ne uporablja za:

- (a) zneske DDV, ki so bili v skladu z zakonodajo države članice vračila nepravilno zaračunani;
- (b) zneske DDV, ki so bili zaračunani za dobavo blaga, ki je oproščena ali ki se lahko oprosti v skladu s členom 138 ali 146(1)(b) Direktive 2006/112/ES.

Člen 5

Vsaka država članica davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v državi članici vračila, povrne DDV, ki je bil zaračunan za blago, ki so mu ga dobavili, ali za storitve, ki so jih zanj opravili drugi davčni zavezanci v tej državi članici, ali za uvoz blaga v to državo članico, če se takšno blago in storitve uporabijo za naslednje transakcije:

- (a) transakcije iz člena 169(a) in (b) Direktive 2006/112/ES;
- (b) transakcije, katerih prejemnik je v skladu s členi 194 do 197 in členom 199 Direktive 2006/112/ES, kakor se uporablja v državi članici vračila, dolžan plačati DDV.

Brez poseganja v člen 6 se, za namene te direktive, zahtevek za upravičenost do vračila določi v skladu z Direktivo 2006/112/ES, kakor se uporablja v državi članici vračila.

Člen 6

Če želi biti davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici vračila, upravičen do vračila v državi članici vračila, mora opravljati transakcije, za katere ima pravico do odbitka v državi članici sedeža.

Če davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici vračila, v državi članici, kjer ima sedež, opravlja transakcije, za katere ima pravico do odbitka, pa tudi transakcije, za katere v tej državi članici te pravice nima, mu lahko država članica od zneska, ki je vračljiv v skladu s členom 5, vrne le tisti del DDV, ki v skladu s členom 173 Direktive 2006/112/ES v državi članici sedeža, velja za prvo omenjene transakcije.

Člen 7

Davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici vračila, uveljavlja vračilo DDV v državi članici vračila tako, da na državo članico vračila naslovi elektronski zahtevek, ki ga predloži v državi članici, kjer ima sedež, prek elektronskega portala, ki ga je vzpostavila ta država članica.

Člen 8

1. Zahtevek za vračilo mora vsebovati naslednje podatke:

- (a) ime in polni naslov vlagatelja;
- (b) elektronski naslov;
- (c) opis poslovne dejavnosti vlagatelja, za katero so pridobljeni blago in storitev;
- (d) obdobje vračila, za katerega se vlaga zahtevek;
- (e) izjavo vlagatelja, da v obdobju vračila ni dobavil nobenega blaga ali opravil storitev, za katere bi se lahko štelo, da je bilo dobavljeno ali so bile opravljene v državi članici vračila, z izjemo transakcij iz točk (i) in (ii) člena 3(b);
- (f) identifikacijsko številko DDV ali davčno sklicno številko vlagatelja;
- (g) podatke o bančnem računu, vključno s kodama IBAN in BIC.

2. Poleg podatkov iz odstavka 1 mora zahtevek za vračilo za vsako državo članico vračila in za vsak račun ali uvozni dokument vsebovati naslednje podatke:

- (a) ime in polni naslov dobavitelja;
- (b) identifikacijsko številko DDV ali davčno sklicno številko dobavitelja, kot mu jo dodeli država članica vračila v skladu z določbami členov 239 in 240 Direktive 2006/112/ES, razen pri uvozu;
- (c) predpono države članice vračila v skladu s členom 215 Direktive 2006/112/ES, razen pri uvozu;
- (d) datum in številko računa ali uvoznega dokumenta;
- (e) davčno osnovo in znesek DDV, izražena v valuti države članice vračila;
- (f) znesek odbitnega DDV, izračunana v skladu s členom 5 in drugim odstavkom člena 6, izražen v valuti države članice vračila;

(g) po potrebi tudi odbitni delež, izračunan v skladu s členom 6 in izražen v odstotkih;

(h) vrsto pridobljenega blaga ali storitev, označeno z oznakami iz člena 9.

Člen 9

1. V zahtevku za vračilo se vrsta pridobljenega blaga in storitev opiše z naslednjimi oznakami:

- 1 = gorivo;
- 2 = najem prevoznega sredstva;
- 3 = izdatki za prevozna sredstva (ki niso blago in storitve, navedeni pod oznakama 1 in 2);
- 4 = cestnine in povračila za uporabo cest;
- 5 = potni stroški, kot so stroški za taksi ali stroški javnega prevoza;
- 6 = nastanitev;
- 7 = hrana, pijača in restavracijske storitve;
- 8 = vstopnine za sejme in razstave;
- 9 = izdatki za luksuzne predmete, razvedrilo in zabavo;
- 10 = drugo.

Če se uporabi oznaka 10, je treba navesti vrsto dobavljenega blaga in opravljenih storitev.

2. Država članica vračila lahko od vlagatelja zahteva, da za vsako posamezno oznako iz odstavka 1 predloži dodatne elektronsko kodirane informacije, če je to potrebno zaradi omejitev pravice do odbitka vstopnega davka v skladu z Direktivo 2006/112/ES, kakor se uporablja v državi članici vračila, ali za izvajanje ustreznega odstopanja, ki ga država članica vračila odobri v skladu s členoma 395 in 396 navedene direktive.

Člen 10

Brez poseganja v zahtevo po informacijah iz člena 20 lahko država članica vračila od vlagatelja zahteva, da hkrati z zahtevkom za vračilo v elektronski obliki predloži kopijo računa ali uvoznega dokumenta, če je na računu ali uvoznem dokumentu davčna osnova v višini najmanj 1 000 EUR ali v protivrednosti v nacionalni valuti. Vendar pa je v primeru računa za gorivo prag 250 EUR ali protivrednost v nacionalni valuti.

Člen 11

Država članica vračila lahko od vlagatelja zahteva, da predloži opis svoje poslovne dejavnosti z usklajenimi oznakami, določenimi v skladu z drugim pododstavkom člena 34a(3) Uredbe Sveta (ES) št. 1798/2003 ⁽¹⁾.

Člen 12

Država članica vračila lahko določi, v katerem jeziku/katerih jezikih vlagatelj navede podatke v zahtevku za vračilo ali druge dodatne podatke.

Člen 13

Če se po predložitvi zahtevka za vračilo odbitni delež prilagodi v skladu s členom 175 Direktive 2006/112/ES, vlagatelj predloži popravek zneska, ki je predmet zahtevka ali ki je že povrnjen.

Popravek se vključi v zahtevek za vračilo v koledarskem letu, ki sledi zadevnemu obdobju vračila, oziroma – če vlagatelj v tem koledarskem letu ne vloži nobenega zahtevka za vračilo – v poseben zahtevek, posredovan prek elektronskega portala, ki ga vzpostavi država članica sedeža.

Člen 14

1. Zahtevek za vračilo se nanaša na:

(a) nakupe blaga ali storitev, ki so bili zaračunani v obdobju vračila, pod pogojem, da je obveznost obračuna DDV nastala pred obdobjem ali v obdobju izdajanja računov, ali za katere je obveznost obračuna DDV nastala v obdobju vračila, pod pogojem, da so bili nakupi zaračunani, pred obveznostjo obračuna davka;

(b) uvoz blaga v obdobju vračila.

2. Poleg transakcij iz odstavka 1, se lahko zahtevek za vračilo nanaša tudi na račune ali uvozne dokumente, ki niso vključeni v

prejšnjih zahtevkih za vračilo in se nanašajo na transakcije, opravljene v zadevnem koledarskem letu.

Člen 15

1. Zahtevek za vračilo je treba državi članici, kjer ima vlagatelj sedež, predložiti najpozneje 30. septembra koledarskega leta, ki sledi obdobju vračila. Zahtevek za vračilo velja za predložene le, če je vlagatelj navedel vse podatke iz členov 8, 9 in 11.

2. Država članica, kjer ima vlagatelj sedež, vlagatelju nemudoma pošlje elektronsko potrdilo o prejemu.

Člen 16

Obdobje vračila ne sme biti daljše kot eno koledarsko leto in ne krajše kot tri koledarske mesece. Vendar se zahtevki za vračilo lahko nanašajo na obdobje, krajše od treh mesecev, kadar gre za preostanek koledarskega leta;

Člen 17

Če se zahtevek za vračilo nanaša na obdobje vračila, ki je krajše od enega koledarskega leta, vendar ne krajše od treh mesecev, znesek DDV, katerega vračilo se zahteva, ne sme biti nižji od 400 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti.

Če se zahtevek za vračilo nanaša na obdobje vračila, ki je enako koledarskem letu ali preostanku koledarskega leta, znesek DDV ne sme biti manjši od 50 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti.

Člen 18

1. Država članica, kjer ima vlagatelj sedež, zahtevka za vračilo ne posreduje državi članici vračila, če vlagatelj v državi članici, kjer ima sedež, v obdobju vračila:

(a) ni davčni zavezanec za namene DDV;

(b) le dobavlja blago ali opravlja storitve, za katere v skladu s členi 132, 135, 136, 371, 374 do 377, členom 378(2)(a), členom 379(2) ali členi 380 do 390 Direktive 2006/112/ES ali določbami o oprostitvi z enako vsebino v skladu z Aktoma o pristopu Bolgarije in Romunije iz leta 2005, velja oprostitvev brez pravice do odbitka DDV v prehodni fazi;

(c) uveljavlja oprostitvev plačila davka za mala podjetja v skladu s členi 284, 285, 286 in 287 Direktive 2006/112/ES;

⁽¹⁾ UL L 264, 15.10.2003, str. 1.

(d) uveljavlja pravico do skupne pavšalne ureditve za kmete iz členov 296 do 305 Direktive 2006/112/ES.

2. Država članica sedeža, vlagatelja v elektronski obliki uradno obvesti o svoji odločitvi, sprejeti v skladu z odstavkom 1.

Člen 19

1. Država članica vračila vlagatelja v elektronski obliki nemudoma uradno obvesti o datumu prejema zahtevka.

2. Država članica vračila vlagatelja obvesti o svoji odločitvi o odobritvi ali zavrnitvi zahtevka za vračilo v štirih mesecih od njegovega prejema s strani države članice vračila.

Člen 20

1. Če država članica vračila presodi, da nima na voljo dovolj ustreznih informacij, na podlagi katerih bi se lahko odločila glede celotnega zahtevka za vračilo ali dela tega zahtevka, lahko v obdobju štirih mesecev iz člena 19(2) zlasti od vlagatelja ali od pristojnih organov države članice, kjer ima vlagatelj sedež, v elektronski obliki zahteva dodatne informacije. Če se dodatne informacije zahtevajo od osebe, ki ni vlagatelj ali pristojni organ države članice, se zahtevek posreduje v elektronski obliki le, če je ta prejemniku zahteve na voljo.

Država članica vračila lahko po potrebi od vlagatelja zahteva še druge dodatne informacije.

Podatki, zahtevani v skladu s tem odstavkom, lahko v primeru, da država članica vračila upravičeno dvomi o veljavnosti in pravilnosti določenega zahtevka, vključujejo tudi izvornik ali kopijo ustreznega računa ali uvoznega dokumenta. V tem primeru pragi iz člena 10 ne veljajo.

2. Državi članici vračila morajo biti zagotovljene dodatne informacije, zahtevane na podlagi odstavka 1, v enem mesecu od datuma, ko oseba, kateri je zahteva za informacije namenjena, le-to prejme.

Člen 21

Če država članica vračila zahteva dodatne informacije, vlagatelja obvesti o svoji odločitvi o odobritvi ali zavrnitvi zahtevka v dveh mesecih od datuma, ko je prejela zahtevane informacije, ali, če odgovora na svojo zahtevo ni prejela, v dveh mesecih po izteku roka in člena 20(2). Vendar je rok za odločitev glede celotnega zahtevka za vračilo ali dela tega zahtevka v vsakem primeru najmanj šest mesecev od datuma prejema zahtevka s strani države članice vračila.

Če država članica vračila zahteva še druge dodatne informacije, vlagatelja uradno obvesti o svoji odločitvi glede celotnega zahtevka za vračilo ali dela tega zahtevka v osmih mesecih od njegovega prejema s strani države članice vračila.

Člen 22

1. V primeru odobritve zahtevka za vračilo država članica vračila izplača odobreni znesek najpozneje v 10 delovnih dneh od izteka roka iz člena 19(2) ali, če so bile zahtevane še druge dodatne informacije, od izteka ustreznih rokov iz člena 21.

2. Vračilo se izplača v državi članici vračila ali na vlagateljevo prošnjo v kateri koli drugi državi članici. V slednjem primeru država članica vračila vse bančne stroške za prenos odbije od zneska, ki se izplača vlagatelju.

Člen 23

1. Če je zahtevek za vračilo zavrnjen v celoti ali deloma, država članica vračila o svoji odločitvi uradno obvesti vlagatelja in ga hkrati obvesti o vzrokih za zavrnitev.

2. Vlagatelj lahko v primeru zavrnitve zahtevka za vračilo vložiti pritožbo pri pristojnih organih države članice vračila, in sicer v obliki in v rokih, ki veljajo za pritožbe glede zahtevkov za vračilo, ki jih vložijo osebe s sedežem v tej državi članici.

Če po pravu države članice vračila dejstvo, da odločitev o zahtevku za vračilo ni bila sprejeta v predpisanem roku, določenem v tej direktivi, ne velja ne za odobritev ne za zavrnitev, so vsi upravni ali sodni postopki, ki so v tem primeru na voljo davčnim zavezancem, ki imajo sedež v tej državi članici, ustrezno na voljo vlagatelju. Če takih postopkov ni, velja nesprejete odločitve o zahtevku za vračilo v predpisanem roku za zavrnitev zahtevka.

Člen 24

1. Če je bilo vračilo pridobljeno z goljufijo ali na kakšen drug nepošten način, pristojni organ v državi članici vračila – brez poseganja v določbe o vzajemni pomoči za izterjavo DDV – nemudoma sproži izterjavo zneskov, ki so bili izplačani neupravičeno, vključno z morebitnimi denarnimi kaznimi in obrestmi, naloženimi v skladu s postopkom, ki se uporablja v državi članici vračila.

2. Če so bile določene upravna kazen ali obresti in če niso bile izplačane, lahko država članica vračila začasno odloži vsa nadaljnja vračila istemu davčnemu zavezancu do višine neplačanega zneska.

Člen 25

Država članica vračila upošteva prilagoditev predhodnega zahtevka za vračilo iz člena 13 s povišanjem ali znižanjem vrnjene zneska oziroma s samostojnim plačilom ali izterjavo, če je bil vložen posebni zahtevek.

Člen 26

Država članica vračila vlagatelju dolguje obresti na znesek vračila, če se vračilo plača po zadnjem dnevu plačila, določenem v členu 22(1).

Če vlagatelj državi članici vračila v predpisanem roku ne predloži zahtevanih dodatnih ali še drugih dodatnih informacij, se prvi odstavek ne uporablja. Enako velja do prejema dokumentov iz člena 10, ki jih je treba posredovati z elektronskimi sredstvi, v državi članici vračila.

Člen 27

1. Obresti se obračunajo od dne, ki sledi zadnjemu dnevu za plačilo, določenem v členu 22(1), do dne, ko je bilo vračilo dejansko plačano.

2. Obrestna mera ustreza veljavni obrestni meri, ki se v skladu z zakonodajo države članice vračila uporablja pri vračilih DDV davčnim zavezancem, ki imajo sedež v tej državi članici.

Če po nacionalni zakonodaji v zvezi z vračilom davčnim zavezancem obresti niso plačljive, plačljive obresti ustrezajo obrestim ali enakovredni dajatvi, ki jo država članica vračila uporablja v zvezi z zamudami pri plačilih DDV davčnih zavezancev.

Člen 28

1. Ta direktiva se uporablja za zahtevke za vračilo predložene po 31. decembru 2009.

2. Direktiva 79/1072/EGS se razveljavi s 1. januarjem 2010. Vendar se bodo njene določbe še naprej uporabljale za zahtevke za vračilo predložene pred 1. januarjem 2010.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo za sklicevanja na to direktivo, razen glede zahtevkov za vračilo, predloženih pred 1. januarjem 2010.

Člen 29

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, ki začnejo učinkovati od 1. januarja 2010. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 30

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 31

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 12. februarja 2008

Za Svet
Predsednik
A. BAJUK

II

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna)

ODLOČBE/SKLEPI

KOMISIJA

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 19. decembra 2007

o državni pomoči v zvezi z nadomestili iz dekreta o gnoju (C 12/1999)

(notificirano pod dokumentarno številko C(2007) 6777)

(Besedili v francoskem in nizozemskem jeziku sta edini verodostojni)

(2008/138/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

Komisiji dodatne informacije z dopisi z dne 1. junija 1999, 27. junija 2000 in 23. julija 2001.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 88(2) Pogodbe,

- (4) Belgija je z dopisom z dne 12. marca 2007 obvestila Komisijo, da umika priglašeni ukrep. V tem dopisu je Belgija potrdila, da pomoč ni bila plačana.

po pozivu zainteresiranim stranem, naj predložijo svoje pripombe v skladu z zgoraj navedeno(-imi) določbo(-ami) ⁽¹⁾,

II. ZAKLJUČEK

ob upoštevanju naslednjega:

- (5) Komisija do dne, ko je od Belgije prejela zahtevek za umik, ni sprejela nobene uradne odločitve o zadevni uradni priglasitvi. Glede na to sprejema umik uradne priglasitve v smislu člena 8(1) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽²⁾.

I. POSTOPEK

- (1) Belgijski organi so z dopisom z dne 3. julija 1998 uradno priglasili zgoraj navedeno pomoč v skladu s členom 88(3) Pogodbe ES.

- (6) Uradni postopek preiskave je zato treba v skladu s členom 8(2) Uredbe (ES) št. 659/1999 zaključiti, saj je zdaj odvečen –

- (2) Z dopisom št. SG-Greffe (1999) D/2211 z dne 26. marca 1999 je Komisija začela uradni postopek preiskave v skladu s členom 88(2) Pogodbe ES. Belgija je nato predložila pripombe z dopisom z dne 28. aprila 1999.

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

- (3) Komisija je prejela pripombe zainteresiranih strani. Posredovala jih je Belgiji z dopisom z dne 30. junija 1999, ki je imela priložnost odgovoriti. Belgijski organi so poslali

Uradni postopek preiskave, kar zadeva pomoč v zvezi z nadomestili iz dekreta o gnoju, je tako zaključen v skladu s členom 8(2) Uredbe (ES) št. 659/1999.

⁽¹⁾ UL C 129, 8.5.1999, str. 2.

⁽²⁾ UL L 83, 27.3.1999, str. 1.

Člen 2

Ta odločba je naslovljena na Belgijo.

V Bruslju, 19. decembra 2007

Za Komisijo
Mariann FISCHER BOEL
Članica Komisije

ODLOČBA KOMISIJE**z dne 21. septembra 2007****o državni pomoči za spodbujanje naložb v racionalizacijo vinogradništva v strmih pobočjih zvezne dežele Porenje-Pfalz***(notificirano pod dokumentarno številko C(2007) 4462)***(Besedilo v nemškem jeziku je edino verodostojno)**

(2008/139/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

II. ZAKLJUČEK

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 88(2) Pogodbe,

ob pozivu zainteresiranim strankam, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenim členom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(4) Do datuma, ko je prejela obvestilo Nemčije, ni Komisija sprejela nobene uradne odločitve v zvezi z navedeno priglasitvijo. V teh okoliščinah Komisija sprejme umik uradne priglasitve v smislu člena 8(1) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽³⁾.

(5) Formalni postopek preiskave se zato v skladu s členom 8(2) Uredbe (ES) št. 659/1999 zaključí, ker je nepotreben –

I. POSTOPEK

(1) Nemške oblasti so v dopisu z dne 30. septembra 1994, prejetem 7. oktobra 1994, priglasile zgoraj navedeno pomoč v skladu s členom 93(3) (zdaj členom 88(3)) Pogodbe ES.

(2) Komisija je z dopisom št. SG(95) D/4615 z dne 7. aprila 1995 sprožila formalni postopek preiskave v skladu s členom 93(2) (zdaj členom 88(2)) Pogodbe ES ⁽²⁾. Nemčija je nato v dopisih z dne 29. maja 1995 in 24. junija 1996 Komisiji sporočila svoje pripombe. Komisija ni prejela nobenih pripomb od zainteresiranih tretjih strank. Nemške oblasti so Komisiji z dopisom z dne 1. junija 2007 poslale dodatne podatke.

(3) Nemčija je Komisijo v dopisu z dne 24. junija 1996 obvestila, da umika priglašeni ukrep. V odgovoru na vprašanje Komisije je Nemčija tudi potrdila, da pomoč za naložbe ni bila plačana.

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Formalni postopek preiskave v zvezi s pomočjo za spodbujanje naložb v racionalizacijo vinogradništva v strmih pobočjih zvezne dežele Porenje - Pfalz je s tem zaključen v skladu s členom 8(2) Uredbe (ES) št. 659/1999.

Člen 2

Ta odločba je naslovljena na Zvezno republiko Nemčijo.

V Bruslju, 21. septembra 2007

Za Komisijo

Mariann FISCHER BOEL

Članica Komisije

⁽¹⁾ UL C 169, 5.7.1995, str.12.

⁽²⁾ UL C 359, 11.12.1999, str. 27.

⁽³⁾ UL L 83, 27.3.1999.

ODLOČBA KOMISIJE**z dne 21. decembra 2007****o državni pomoči za spodbujanje naložb v sladarno (Maltacarrión, SA) v avtonomni regiji Castilla y León (C 48/2005)***(notificirano pod dokumentarno številko C(2007) 6897)***(Besedilo v španskem jeziku je edino verodostojno)**

(2008/140/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 88(2),

ob upoštevanju naslednjega:

uradne priglasitve v skladu s členom 8(1) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (?).

- (5) Uradni postopek preiskave je zato treba v skladu s členom 8(2) Uredbe (ES) št. 659/1999 zaključiti, saj je zdaj brezpredmeten –

I. POSTOPEK

- (1) Španski organi so z dopisom z dne 1.12.2004 uradno priglasili zgoraj navedeno pomoč v skladu s členom 88(3) Pogodbe ES.
- (2) Z dopisom št. SG-Greffe (2005) D/207666 z dne 22.12.2005 je Komisija začela uradni postopek preiskave v skladu s členom 88(2) Pogodbe ES ⁽¹⁾. Španija je nato predložila pripombe z dopisom z dne 23.1.2005.
- (3) Španija je z dopisom z dne 13.3.2006 obvestila Komisijo, da umika priglašeni ukrep. V odgovor na novo vprašanje Komisije je Španija z dopisom z dne 5.5.2006 potrdila, da ni izplačala pomoči.

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

V skladu z določbami člena 8(2) Uredbe (ES) št. 659/1999 se uradni postopek preiskave v zvezi z državno pomočjo za spodbujanje naložb v sladarno (Maltacarrión, SA) v avtonomni regiji Castilla y León, zaključiti.

Člen 2

Ta odločba je naslovljena na Kraljevino Španijo.

V Bruslju, 21. decembra 2007

II. ZAKLJUČEK

- (4) Komisija do dne, ko je od Španije prejela zahtevek za umik, ni sprejela nobene uradne odločitve o zadevni uradni priglasitvi. Glede na te okoliščine sprejema umik

Za Komisijo
Janez POTOČNIK
Član Komisije

⁽¹⁾ Ni bil objavljen, ker so španski organi priglasili umik uradne priglasitve pred njegovo objavo.

⁽²⁾ UL L 83, 27.3.1999, str. 1.

ODLOČBA KOMISIJE**z dne 25. septembra 2007****o ukrepih C 47/2003 (prej NN 49/2003), ki jih je Španija izvedla v korist podjetja Izar***(notificirano pod dokumentarno številko C(2007) 4298)***(Besedilo v španskem jeziku je edino verodostojno)****(Besedilo velja za EGP)**

(2008/141/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ji dala možnost odgovora. Španija je odgovorila z dopisoma z dne 12. januarja 2004 oziroma 10. maja 2004.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega pododstavka člena 88(2) Pogodbe,

(4) V dveh odločbah o državni pomoči, ki nista povezani s sedanjim postopkom⁽²⁾ in sta bili sprejeti leta 2004 (tj. po sprožitvi formalnega postopka preiskave glede garancij za tankerje LNG), je Komisija ugotovila, da je državna pomoč v višini 864 milijonov EUR, ki jo je Španija dodelila skupini Izar, nezdržljiva s Pogodbo ES, in odredila izterjavo.

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

po pozivu vsem zainteresiranim strankam, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenimi členi⁽¹⁾, in ob upoštevanju teh pripomb,(5) Z dopisom z dne 5. avgusta 2004 se je Španija, da bi vojaške ladjedelniške dejavnosti rešila pred predvidljivim stečajem skupine Izar zaradi naloga za izterjavo, sklicevala na člen 296 Pogodbe ES⁽³⁾. V nadaljevanju dopisovanja so španski organi oblasti Komisiji tudi razložili, kako bi delovalo novo vojaško ladjedelniško podjetje, prej poznano kot Bazán (v nadaljevanju „Navantia“), opisali svoje obveznosti glede problemov v zvezi s konkurenco in predlagali metodologijo za spremljanje teh obveznosti.

ob upoštevanju naslednjega:

I. POSTOPEK

(1) Marca 2000 je Komisija izvedela, da je španski javni holding Sociedad Estatal de Participaciones Industriales (v nadaljevanju „SEPI“) podjetju Repsol/Gas Natural (v nadaljevanju „Repsol“) za izgradnjo in dostavo treh tankerjev LNG, za kar je bila pogodba sklenjena z dvema javnima ladjedelnicama, ki sta bili takrat v lasti podjetja Astilleros Españoles (v nadaljevanju „AESA“) in kasneje preneseni na skupino Izar, dal tri garancije za dostavo. AESA in Izar sta bila v celoti last holdinga SEPI.

(6) Medtem se je Izar zaradi nerešenih nalogov za izterjavo v skupni višini 1,2 milijarde EUR⁽⁴⁾ znašel v položaju negativne neto vrednosti in tehničnega stečaja. Zato je Španija 1. aprila 2005 začela postopek likvidacije državnih ladjedelnic, ki so ostale v skupini Izar (tj. ladjedelnic zunaj področja dejavnosti novo ustanovljene Navantie: Gijón, Sestao, Manises in Sevilla) in začela postopek privatizacije za te ladjedelnice.**II. OPIS UKREPOV POMOČI**

(2) Z dopisom z dne 9. julija 2003 je Komisija sporočila Španiji, da bo sprožila postopek v skladu s členom 88(2) Pogodbe ES glede treh nepriglašanih ukrepov.

(7) Leta 1999 je Repsol z vsakim od treh lastnikov ladij sklenil pogodbo o zakupu vsakič po enega tankerja LNG z možnostjo zakupa dodatnega tankerja za vsakega od lastnikov na podlagi dolgoročnega dogovora o zakupu.

(3) Z dopisoma z dne 5. avgusta 2003 in 22. oktobra 2003 so španski organi oblasti predložili svoje pripombe v zvezi z dopisom Komisije. Komisija je oktobra 2003 in februarja 2004 prejela pripombe ene zainteresirane stranke (Repsola). Komisija jih je posredovala Španiji in

⁽²⁾ Zadevi C 38/2003 in C 40/2000.⁽³⁾ Ta člen državi članici omogoča, da „v zvezi s proizvodnjo orožja, streliva in vojaških sredstev ali trgovino z njimi sprejme ukrepe, za katere meni, da so potrebni za zaščito bistvenih interesov njene varnosti“.⁽⁴⁾ Poleg dveh odločb iz leta 2004 je Komisija tudi v starejši odločbi iz leta 1999 (zadeva C 3/99) skupini Izar odredila vračilo dodatnih 111 milijonov EUR.⁽¹⁾ UL C 209, 4.7.2003, str. 24.

- (8) Nato so se začela pogajanja med lastniki in graditelji ladij, vključno s korejskimi ladjedelnicami, o izgradnji treh tankerjev LNG. Dne 31. julija 2000 so bila oddana tri javna naročila za izgradnjo tankerjev LNG dvema javnima španskima ladjedelnicama, ki sta bili ravno preneseni s podjetja AESA na Izar ⁽¹⁾, in z njima so se podpisale končne ladjedelniške pogodbe.
- (9) Iste dne je podjetje AESA podpisalo dodatno določilo k vsaki ladjedelniški pogodbi, s katerim se je zavezalo, da bo Repsolu vrnila vse stroške, ki bi jih imel, če ladje ne bi bile dostavljene v skladu s pogodbenimi določili iz razlogov, za katere bi lahko odgovarjali ladjedelnici.
- (10) Isti dan (31. julija 2000) je SEPI Repsolu za vsako od treh ladjedelniških pogodb dal garancijo za dostavo, ki je vključevala enake odškodnine in škodo, za katero se je AESA zavezala, da jo bo povrnila Repsolu ⁽²⁾. Izgube so bile omejene na vrednost največ približno 180 milijonov EUR na ladjo, tj. na največjo skupno vrednost približno 540 milijonov EUR. Garancije so bile dane za obdobje od 31. julija 2000 do konca obdobja 12 mesecev po dostavi vsake od ladij ⁽³⁾.

III. RAZLOGI ZA SPROŽITEV POSTOPKA

- (11) V svoji odločitvi z dne 9. julija 2003, da sproži formalni postopek preiskave („odločitev o sprožitvi postopka“), je Komisija sklenila, da so trije ukrepi pomoči pomenili državno pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe ES in podvomila o njihovi združljivosti s skupnim trgom. Komisija je ocenila, da so bile prejemnice pomoči ladjedelnice, vendar ni izključila možnosti, da je imel koristi od pomoči tudi Repsol, in sklenila, da mora postopek na podlagi člena 88(2) vključevati Repsol, da se omogoči predložitev dodatnih informacij, ki jih potrebuje, da bi ovrgla te dvome.

IV. PRIPOMBE, PREJETE PO SPROŽITVI FORMALNEGA POSTOPKA

- (12) Repsol v svojih pripombah vztraja, da je treba razlikovati med njegovim položajem, v katerem je kot pogodbeni

prejemnik garancij, in domnevnimi koristmi, ki izhajajo iz državne pomoči. Repsol meni:

— garancije holdinga SEPI so vključevale koristi, do katerih je bil Repsol upravičen v skladu s španskim civilnim in gospodarskim pravom. Garancije so ustrezale položaju Repsola kot upnika v odnosu do lastnikov ladij, skupine Izar in ladjedelnic. Repsolu ni bilo treba plačati nobene premije za garancije, saj ni v skladu s tržno prakso, da bi morala podjetja, ki dobijo jamstvo za pogodbene obveznosti, zanj plačati;

— poleg tega Repsol zaradi garancij ni imel gospodarske prednosti v smislu člena 87(1) Pogodbe ES. Protigarancije holdinga SEPI so podobno kot garancije, ki jih je prejel od matičnih družb lastnikov ladij, samo zagotovile izpolnitev določil pogodb o zakupu plovil in ladjedelniških pogodb in s tem omogočile Repsolu, da ravna v skladu s pogodbami o prevozu tankerjev LNG, ki jih je podpisal z drugimi strankami;

— Repsol bi zahteval dodatne garancije poleg garancij, ki mu jih je dala skupina Izar, ne glede na to, ali bi mu jih dal SEPI ali kakšna druga pravna ali fizična oseba. Glede na velikost in tveganje naložb in gospodarskih obveznosti je zahteva po takšnih garancijah v skladu s tržno prakso.

- (13) Glede položaja Repsola se je Španija v pripombah, ki jih je predložila, strinjala z navedenimi argumenti. Španski organi oblasti so zato sklenili, da Repsola ne morejo šteti za prejemnika državne pomoči.

V. OCENA

Položaj Repsola kot potencialnega prejemnika pomoči

- (14) Eden od namenov odločitve o sprožitvi postopka je bil ugotoviti, kdo je prejemnik državne pomoči, ki je bila vključena v garancije o dostavi holdinga SEPI.

⁽¹⁾ Podjetje AESA je 20. julija 2000 skupini Izar prodalo ti dve ladjedelnici, ki sta bili odgovorni za izgradnjo tankerjev LNG. Z dopisom z dne 13. februarja 2003 so španski organi oblasti potrdili, da je Izar prevzel odgovornost za obveznosti podjetja AESA, ki izhajajo iz ladjedelniških pogodb.

⁽²⁾ V skladu z določili garancije bi SEPI Repsolu na prvo zahtevo povrnili vse neposredne in posredne stroške in posledično izgubo, ki bi jo imel, če ladje ne bi bile dostavljene v skladu s pogodbenimi določili iz razlogov, za katere bi bil lahko odgovoren Izar.

⁽³⁾ V skladu z ladjedelniškimi pogodbami so morala biti plovila dostavljena 15. septembra 2003, 15. decembra 2003 oziroma 15. marca 2004.

- (15) Komisija ugotavlja, da je v skladu s civilnim pravom ponudnik blaga ali storitve odgovoren za izvajanje pogodbe, ki jo podpiše s kupcem. Ta odgovornost vključuje kakovost izdelka in dogovorjeni čas dostave. Zato lahko kupec, če se pogodbenega dogovora ne spoštuje in kupec posledično utrpí izgubo ali škodo, zahteva nadomestilo. V obravnavanem primeru bi to nadomestilo nosila ladjedelnica ali njena matična družba Izar.

- (16) Glede na to se zdi, da je bil Repsol, ki je najel plovila, ki jih je izdelal Izar (oziroma ladjedelnice, ki so v lasti skupine Izar), v položaju upnika nasproti lastnikom ladij in skupini Izar. Zato se v skladu s pogodbami o zakupu in ladjedelniškimi pogodbami, vključno z dodatnim določilom k tem pogodbam, ne more šteti za odgovornega.
- (17) Na podlagi navedenega in v skladu z opažanji Repsola in Španije je Komisija sklenila, da se Repsol ne more obravnavati kot prejemnik pomoči, saj ni imel nobenih koristi, do katerih ne bi bil upravičen na podlagi splošnega civilnega ali gospodarskega prava.

Sklepne ugotovitve

- (18) Komisija meni, da je bila prostovoljna likvidacija premoženja skupine Izar primeren ukrep za izvajanje treh odločb o vračilu Španije, ki so v teku. Komisija zlasti meni, da so obveznosti in dejanja, ki jih je opravila Španija, zadostovali za preprečitev izkrivljanja konkurence.
- (19) Po mnenju Komisije je bil tudi razpisni postopek za prodajo štirih državnih ladjedelnic odprt, transparenten in brezpogojen in ga je Španija izvedla zadovoljivo. Zlasti 3. novembra 2006 je španski svet ministrov dovolil prodajo ladjedelnic Sestao, Gijón in Seville uspešnim ponudnikom. Pogodbe o privatizaciji so bile podpisane 30. novembra 2006. Glede preostale ladjedelnice (Manises) je bilo sklenjeno, da bi njeno likvidacijsko vrednost najbolj povečalo njeno zaprtje in prenos premoženja na SEPI.
- (20) Zaradi likvidacije in prodaje skupine Izar je podjetje dokončno prenehalo opravljati vso gospodarsko dejavnost. Edini razlog, da Izar še vedno obstaja, je v tem, da mora opraviti naloge v zvezi s prenehanjem svojih dejavnosti, zlasti v zvezi s prenehanjem pogodb o zaposlitvi. Ko bodo te naloge opravljene, bo Izar likvidiran. Te

dejavnosti niso takšne vrste, da bi upravičile uporabo pravil o konkurenci v skladu s Pogodbo ES. Zato tudi ob predpostavki, da so obravnavani ukrepi vsebovali koristi za Izar in izkrivljanje konkurence, Komisija meni, da je vsako takšno izkrivljanje prenehalo v trenutku, ko je Izar prenehal opravljati gospodarske dejavnosti in zaprl svoje ladjedelnice. V teh okoliščinah odločitev Komisije o ocenitvi takšnih ukrepov za pomoč in o njihovi združljivosti ne bi imela praktičnega učinka.

- (21) Zato formalni postopek preiskave, ki je bil sprožen na podlagi člena 88(2) Pogodbe ES, ni več smiseln.

VI. SKLEPNE UGOTOVITVE

- (22) Na podlagi navedenih stališč Komisija ugotavlja, da se Repsol ne more šteti za prejemnika sporne pomoči in da postopek proti Izarjevim ladjedelnicam ni več smiseln –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Formalni postopek preiskave na podlagi člena 88(2) Pogodbe ES je končan.

Člen 2

Ta odločba je naslovljena na Španijo.

V Bruslju, dne 25. septembra 2007

Za Komisijo
Neelie KROES
Članica Komisije

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 25. septembra 2007

o državni pomoči C 32/2006 (prej N 179/2006), ki jo Poljska izvaja za podjetje Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA

(notificirano pod dokumentarno številko C(2007) 4310)

(Besedilo v poljskem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2008/142/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

dne 23. maja 2007 je Poljska obvestila Komisijo, da umika priglasitev.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega pododstavka člena 88(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

po pozivu vsem zainteresiranim strankam, naj predložijo svoje pripombe ⁽¹⁾ v skladu z navedenimi členi, in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

I. POSTOPEK

- (1) Poljska je 17. marca 2006 priglasila pomoč za prestrukturiranje podjetja Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA (v nadaljnjem besedilu „HCM“). Priglasila jo je po tem, ko je Komisija sprejela sklep o nenasprotovanju v zvezi s pomočjo za reševanje za HCM v obliki jamstva za posojilo v višini 11,8 milijona PLN (3,12 milijona EUR ⁽²⁾).
- (2) Komisija se je 19. julija 2006 odločila, da bo sprožila postopek v skladu s členom 88(2) Pogodbe ES glede priglašene pomoči zaradi dvomov o njeni združljivosti s skupnim trgom. Odločitev Komisije o sprožitvi postopka je bila v *Uradnem listu Evropske unije* objavljena 30. avgusta 2006 ⁽³⁾. Komisija je pozvala vse zainteresirane stranke, naj predložijo svoje pripombe o ukrepih. Pripomb ni predložila nobena takšna tretja stranka.
- (3) Poljska je 18. septembra 2006 predložila nepopolni odgovor v zvezi s sprožitvijo postopka. Z dopisom z

⁽¹⁾ UL C 207, 30.8.2006, str. 5.⁽²⁾ Vsi zneski, ki so jih poljski organi navedli v poljskem zlotu (PLN), so bili preračunani v euro (EUR) po menjalnem tečaju z dne 22. junija 2007, ki je bil 1 EUR = 3,7865 PLN.⁽³⁾ Glej opombo 1.**II. PODROBEN OPIS POMOČI****1. Prejemnik pomoči**

- (4) HCM je podjetje v državni lasti, ustanovljeno leta 1966. Deluje na trgu proizvodnje in metalurške obdelave barvnih kovin (proizvodnja cinka in svinca). Leta 2004 je podjetje imelo 51-odstotni delež na poljskem trgu rafiniranega cinka in 3-odstotni delež na evropskem trgu. Zaposlenih ima okoli 1 100 delavcev in leži v regiji, ki je upravičena do regionalne pomoči v skladu s členom 87(3) Pogodbe ES.

2. Ukrepi pomoči

- (5) Poljski organi so Komisijo uradno obvestili, da je agencija za industrijski razvoj Rozwoju Przemysłu SA (v nadaljnjem besedilu „ARP“) nameravala dati posojilo v višini 21,8 milijona PLN (5,76 milijona EUR) za petletno obdobje. Posojilo naj bi se začelo vračati eno leto po datumu, ko je bilo odobreno. Temeljilo naj bi na spremenljivi obrestni meri, ki je enaka referenčnemu tečaju Komisije. 10 milijonov PLN (2,64 milijona EUR) naj bi bilo porabljenih za naložbe v tehnološko prestrukturiranje. Preostalih 11,8 milijona PLN (3,11 milijona EUR) naj bi se uporabilo za financiranje povračila posojila za pomoč za reševanje, tj. posojila, za katero je agencija ARP zagotovila jamstvo.
- (6) Poljska je Komisijo obvestila tudi o načrtovanem sporazumu o poravnavi, ki naj bi ga podpisali z upniki, da bi bila podjetju omogočena povrnitev plačilne sposobnosti. V ta namen so bili upniki, ki so imeli terjatve do podjetja HCM v višini 65,3 milijona PLN (15,9 milijona EUR), razdeljeni glede na višino dolgovanih zneskov in jamstvo, ki so ga imeli. Sporazum o poravnavi predvsem predvideva odložitev poplčila zasebnih in javnih dolgov za več let. V ta namen so se glede na jamstvo oblikovale različne skupine. Za vsako posamezno skupino je bil dolg odložen za določeno obdobje.

3. Razlogi za sprožitev postopka

- (7) Poljski organi so posojilo priglasili kot državno pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe ES.

(8) Komisija je sklenila, da bo sprožila postopek v skladu s členom 88(2) Pogodbe ES, ker dvomi, ali so bili izpolnjeni vsi pogoji za odobritev pomoči za prestrukturiranje, določeni v Smernicah Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah⁽⁴⁾ (v nadaljnjem besedilu „Smernice“), ki so takrat veljali, in zlasti dvomi, da:

a) bodo načrti prestrukturiranja privedli do dolgoročne sposobnosti preživetja prejemnika pomoči, saj prestrukturiranje obsega predvsem finančno prestrukturiranje in temelji zlasti na sporazumu o poravnavi, ki na dan sprožitve postopka še ni bil podpisan. Poleg tega ni bil dovolj resno obravnavan problem prevelike odvisnosti finančnih rezultatov podjetja od sprememb menjalnega tečaja;

b) je lasten prispevek prejemnika za kritje stroškov prestrukturiranja znaten;

c) izravnalni ukrepi zadostujejo, saj vsebujejo zmanjšanje proizvodne zmogljivosti za samo 0,7 %.

(9) Poleg tega Komisija dvomi, ali sporazum o poravnavi dejansko vsebuje elemente državne pomoči.

III. PRIPOMBE POLJSKE

(10) Poljski organi so Komisijo obvestili, da je podjetje HCM uspešno sklenilo sporazum o poravnavi, potem ko je bil postopek sprožen.

(11) Poleg tega so poljski organi Komisijo obvestili, da je podjetje zdaj postalo donosno (imelo je 10,3 milijona PLN (okoli 2,72 milijona EUR) čistega dobička za prvo polovico leta 2006), njegova likvidnost se je izboljšala in je sposobno zavarovati financiranje na trgu. Ker tako zajamčeno posojilo ni bilo več ugodnost za podjetje, je Poljska umaknila priglasitev ukrepa iz uvodne izjave 6. Poleg tega je podjetje vrnilo posojilo, za katero je bilo zagotovljeno državno jamstvo kot pomoč za reševanje, in tako to jamstvo ne služi več nobenemu namenu.

⁽⁴⁾ UL C 244, 1.10.2004, str. 2.

IV. OCENA

(12) V skladu s členom 8 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES⁽⁵⁾ lahko države članice umaknejo priglasitev po sprožitvi uradnega postopka preiskave v ustreznem roku, preden Komisija sprejme odločitev o pomoči. V takih primerih mora Komisija sprejeti odločitev o zaključku navedenega postopka, ne da bi opravila oceno.

(13) Poljska je umaknila priglasitev ukrepa državne pomoči, opisanega v uvodni izjavi 6 zgoraj. Da pa bo lahko Komisija zaključila postopek v skladu s členom 88(2) Pogodbe ES, mora oceniti, ali sporazum o poravnavi, naveden v uvodni izjavi 6, vsebuje elemente državne pomoči.

(14) Komisija priznava, da sporazum o poravnavi ne pomeni državne pomoči, saj izpolnjuje preizkus zasebnega upnika in zajema odlog plačila dolga, ki je za upnike ugodnejši kot likvidacija podjetja HCM. Stalna sodna praksa je, da javni upnik ugodnost, ki izhaja iz zneska, ponujenega v okviru načrta za prestrukturiranje, primerja z zneskom, ki bi ga lahko izterjal, če bi bila družba likvidirana. Nobena ugodnost, in torej nobena državna pomoč, ne obstaja, kadar bi prestrukturiranje prineslo boljši iztržek kot likvidacija⁽⁶⁾. Poljska je predložila študijo, ki kaže, da bi tudi ob predpostavki, da bo odlog povzročil izgubo sredstev, če so le-ta izračunana v neto trenutni vrednosti, taka izguba javne upnike še vedno postavila v boljši položaj, kot bi jih likvidacija podjetja. Zaradi sporazuma o poravnavi bodo upniki lahko izterjali povprečno 75,7 % svojih terjatev, tisti v manj ugodnem položaju pa bodo dobili 72,9 %, kar je še vedno več kot morebitni iztržki od likvidacije, za katere je študija ocenila, da bi znašali 64,8 %. Poleg tega Komisija ne vidi nobenega razloga za ugotovitev manj ugodnega obravnavanja javnih oziroma zasebnih upnikov, saj so bili upniki v istem razredu razvrstitve obravnavani enako.

(15) Priglasitev načrta za prestrukturiranje je pomenila, da bi se lahko pomoč za reševanje podaljšala čez šestmesečni rok. Vendar pa je Poljska pozneje to priglasitev umaknila. Točka 26 Smernic jasno določa, da je priglasitev načrta za prestrukturiranje temeljni pogoj za podaljšanje pomoči za reševanje. Če je torej priglašeni načrt za prestrukturiranje pozneje umaknjen, je treba dovoljeno podaljšanje za pomoč za reševanje prekiniti⁽⁷⁾. Ta pogoj je bil tu upoštevan, saj je bilo posojilo, zavarovano z državnim jamstvom, povrnjeno.

⁽⁵⁾ UL L 83, 27.3.1999, str. 1.

⁽⁶⁾ Glej zadevo C-342/96 *Španija proti Komisiji*, odstavek 46; zadevo C-256/97 *DMT*, odstavek 24; zadevo T-152/99 *Hamsa*, odstavek 168.

⁽⁷⁾ C(2007) 1405 (konč.). Na voljo na: http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/register/ii/by_case_nr_c2005_0030.html#32

V. SKLEPNA UGOTOVITEV

Člen 2

- (16) Komisija je sklenila, da zaključi uradni postopek preiskave v skladu s členom 88(2) Pogodbe ES glede priglasenega ukrepa pomoči, ob upoštevanju, da je Poljska umaknila priglasitev in ni dodelila nobene nezakonite državne pomoči –

V zvezi s sporazumom o poravnavi Komisija ugotavlja, da ne pomeni državne pomoči v smislu člena 87(1) Pogodbe ES.

Člen 3

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Ta odločba je naslovljena na Republiko Poljsko.

Člen 1

Ukrep pomoči, ki ga je Poljska načrtovala izvesti za podjetje HCM v obliki posojila v višini 21,8 milijona PLN (okoli 5,76 milijona EUR), je bil umaknjen, saj je Komisija začela uradni postopek preiskave. Uradni postopek preiskave je zato sedaj odveč.

V Bruslju, 25. septembra 2007

Za Komisijo
Neelie KROES
Članica Komisije